

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378 - 7087

L 225

31e jaargang

15 augustus 1988

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

- ★ Verordening (EEG) nr. 2503/88 van de Raad van 25 juli 1988 betreffende de douane-entrepots 1
- ★ Verordening (EEG) nr. 2504/88 van de Raad van 25 juli 1988 betreffende de vrije zones en de vrije entrepots 8
- ★ Verordening (EEG) nr. 2505/88 van de Raad van 26 juli 1988 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2179/83 tot vaststelling van de algemene voorschriften voor de distillatie van wijn en bijprodukten van de wijnbereiding 14
- ★ Verordening (EEG) nr. 2506/88 van de Raad van 26 juli 1988 tot vaststelling van een communautair programma voor de omschakeling van scheepsbouwzones (Programma RENAVAL) 24

I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EEG) Nr. 2503/88 VAN DE RAAD

van 25 juli 1988

betreffende de douane-entrepots

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat de bij de handel betrokkenen die de definitieve bestemming van niet-communautaire goederen niet kennen of die daaraan nog geen definitieve bestemming willen geven, er belang bij hebben deze gedurende kortere of langere tijd op te slaan zonder betaling van rechten bij invoer of toepassing van handelspolitieke maatregelen; dat de instelling van douane-entrepots en de toepassing van het stelsel van douane-entrepots aan deze behoeften voldoen; dat met deze regeling op de buitenlandse handel gerichte activiteiten worden bevorderd en met name de distributie van goederen binnen en buiten de Gemeenschap; dat het stelsel van douane-entrepots derhalve een essentieel instrument van de handelspolitiek van de Gemeenschap vormt;

Overwegende dat in Richtlijn 69/74/EEG ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal, de regels zijn vastgesteld die dienen te worden opgenomen in de bepalingen van de Lid-Staten op het gebied van de douane-entrepots; dat het belang van dit stelsel in het kader van de douane-unie de uniforme toepassing ervan in de Gemeenschap noodzakelijk maakt; dat de thans geldende regels derhalve moeten worden aangevuld en verduidelijkt en dat moet worden voorzien in een in de Lid-Staten rechtstreeks besluit waardoor de burgers meer rechtszekerheid wordt geboden;

Overwegende dat dient te worden bepaald dat het stelsel van douane-entrepots tevens van toepassing is, enerzijds op de communautaire goederen die, wegens het feit dat zij in een douane-entrepot zijn opgeslagen, onder maatregelen vallen die in beginsel aan de uitvoer ervan verbonden zijn en, anderzijds, op communautaire goederen die in het intracom-

munautaire handelsverkeer worden onderworpen aan heffingen die uit de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid voortvloeien zolang dergelijke heffingen van toepassing zijn;

Overwegende dat andere goederen dan die welke onder het stelsel van douane-entrepots zijn geplaatst, onder bepaalde voorwaarden in een douane-entrepot moeten kunnen worden opgeslagen; dat in dat geval de Lid-Staten de voorwaarden voor en de gevolgen van plaatsing in een douane-entrepot van goederen die aan nationale belastingen zijn onderworpen, dienen te regelen, onverminderd de communautaire fiscale bepalingen;

Overwegende dat overeenkomstig de thans in de Lid-Staten bestaande situatie in verschillende soorten douane-entrepots dient te worden voorzien; dat de afgifte van een vergunning voor het beheer van een bepaald soort douane-entrepot afhankelijk zou moeten worden gesteld van de economische behoeften, enerzijds, en van de mogelijkheden tot toezicht door de douaneautoriteiten, anderzijds;

Overwegende dat bepaalde vereenvoudigde procedures dienen te worden ingevoerd; dat met name dient te worden bepaald dat de in douane-entrepots opgeslagen goederen onder bepaalde voorwaarden, zonder aanbrenging en voorafgaande aangifte, in het vrije verkeer mogen worden gebracht;

Overwegende dat, indien de omstandigheden het rechtvaardigen, het stelsel van douane-entrepots zou moeten kunnen worden toegepast zonder dat de goederen in als douane-entrepots erkende plaatsen worden opgeslagen;

Overwegende dat voor het geval dat er ten aanzien van niet-communautaire goederen een douaneschuld ontstaat, bepalingen inzake de heffing moeten worden vastgesteld; dat een binnen het douanegebied van de Gemeenschap toegevoegde meerwaarde onder bepaalde voorwaarden niet in de douanewaarde van deze goederen dient te worden begrepen;

Overwegende dat het noodzakelijk is de uniforme toepassing van deze verordening te garanderen en daartoe in een communautaire procedure te voorzien om de desbetreffende toepassingsbepalingen te kunnen vaststellen; dat een comité dient te worden ingesteld om tussen de Lid-Staten en de Commissie op dit gebied een nauwe en doeltreffende samenwerking tot stand te brengen,

⁽¹⁾ PB nr. C 283 van 6. 11. 1985, blz. 3.

⁽²⁾ PB nr. C 120 van 20. 5. 1986, blz. 16.

⁽³⁾ PB nr. C 263 van 20. 10. 1986, blz. 6.

⁽⁴⁾ PB nr. L 58 van 8. 3. 1969, blz. 7.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

Algemeen

Artikel 1

1. In deze verordening worden de voor het stelsel van douane-entrepots geldende regels vastgesteld.

2. Onder het stelsel van douane-entrepots kunnen in douane-entrepot worden opgeslagen:

- a) niet-communautaire goederen zonder dat deze aan rechten bij invoer en, behoudens andersluidende bepalingen, aan handelspolitieke maatregelen onderworpen worden;
- b) communautaire goederen, waarop wegens plaatsing in een douane-entrepot een specifieke communautaire regeling van toepassing is, waardoor voor deze goederen maatregelen gelden die in beginsel aan de uitvoer van goederen verbonden zijn.

3. Zolang communautaire goederen in het intracommunautaire handelsverkeer aan heffingen worden onderworpen die uit de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid voortvloeien, is het in het kader van het stelsel van douane-entrepots eveneens mogelijk deze goederen in een douane-entrepot op te slaan, waardoor deze heffingen niet van toepassing zijn.

4. In deze verordening wordt verstaan onder:

- a) *douane-entrepot*: elke door de douaneautoriteiten erkende en aan hun toezicht onderworpen plaats, waar goederen kunnen worden opgeslagen onder de overeenkomstig deze verordening vastgestelde voorwaarden;
- b) *publiek entrepot*: douane-entrepot dat door elke persoon voor de opslag van goederen kan worden gebruikt;
- c) *particulier entrepot*: douane-entrepot dat voor de opslag van goederen door de entreposeur is gereserveerd;
- d) *entreposeur*: iedere persoon die gemachtigd is een douane-entrepot te beheren;
- e) *entrepotaris*: de persoon die gehouden is tot nakoming van de verplichtingen die voortvloeien uit de aangifte tot plaatsing van de goederen onder het stelsel van douane-entrepots of aan wie de rechten en verplichtingen van eerstgenoemde zijn overgedragen;
- f) *communautaire goederen*: goederen die:
 - geheel zijn verkregen in het douanegebied van de Gemeenschap, zonder toevoeging van goederen afkomstig uit derde landen of uit gebieden die geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap;
 - afkomstig zijn uit landen of gebieden die geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap en die zich in een Lid-Staat in het vrije verkeer bevinden;

— in het douanegebied van de Gemeenschap zijn verkregen uit, hetzij uitsluitend in het tweede streepje, hetzij in het eerste en tweede streepje bedoelde goederen;

g) *niet-communautaire goederen*: andere goederen dan die bedoeld onder f).

Onverminderd de met derde landen gesloten overeenkomsten inzake de toepassing van de regeling communautair douanevervoer worden ook als niet-communautaire goederen beschouwd goederen die, hoewel zij voldoen aan de onder f) genoemde voorwaarden, opnieuw in het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht na uit dit douanegebied te zijn uitgevoerd;

h) *rechten bij invoer*: douanerechten en heffingen van gelijke werking, alsmede landbouwheffingen en andere belastingen bij invoer, welke zijn vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of van de specifieke regelingen welke van toepassing zijn op bepaalde door verwerking van landbouwproducten verkregen goederen;

i) *douaneautoriteit*: elke voor de toepassing van de douanevoorschriften bevoegde autoriteit, zelfs indien deze niet tot de douanedienst behoort;

j) *persoon*:

- een natuurlijke persoon, of
- een rechtspersoon, of
- wanneer deze mogelijkheid in de vigerende voorschriften bestaat, een vereniging van personen die als handelingsbevoegd wordt erkend, zonder dat zij rechtspersoonlijkheid bezit.

Artikel 2

1. Onverminderd het bepaalde in lid 2 en artikel 4 mogen de in artikel 1, leden 2 en 3, bedoelde goederen, ongeacht hun aard, hoeveelheid, oorsprong, herkomst of bestemming, onder het stelsel van douane-entrepots worden geplaatst.

2. Het bepaalde in lid 1 vormt geen beletsel voor de toepassing van verboden of beperkingen, welke gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de bescherming van de openbare zedelijkheid, de openbare orde, de openbare veiligheid, de gezondheid en het leven van personen, dieren of planten, het nationaal artistiek, historisch of archeologisch bezit, of uit hoofde van de bescherming van de industriële en commerciële eigendom.

TITEL II

Vergunning voor het beheren van een douane-entrepot

Artikel 3

1. Voor het beheer van een douane-entrepot door een andere persoon dan de douaneautoriteit is een vergunning van deze autoriteit vereist.

2. De persoon die een douane-entrepot wenst te beheren, dient daartoe een schriftelijk verzoek in te dienen dat alle voor de vergunning benodigde gegevens bevat, met name die waaruit blijkt dat er een economische behoefte bestaat aan opslag in een douane-entrepot.

Het verzoek dient vergezeld te gaan van alle door de douaneautoriteit noodzakelijk geachte bescheiden.

3. De vergunning wordt slechts verleend aan in de Gemeenschap gevestigde personen die de nodige waarborgen bieden voor een juiste toepassing van deze verordening en slechts indien het nodige toezicht kan worden uitgeoefend en de nodige controles kunnen plaatsvinden zonder dat dit administratieve kosten meebrengt die niet in verhouding staan tot de desbetreffende economische behoeften.

Artikel 4

De bijzondere voorwaarden waaraan het beheer van een douane-entrepot is onderworpen, worden in de vergunning vastgesteld.

In de vergunning wordt met name het voor het toezicht op het entrepot bevoegde douanekantoor vermeld. Er kan eventueel in worden bepaald dat goederen die een gevaar opleveren, of die andere goederen zouden kunnen aantasten of waarvoor om andere redenen bijzondere voorzieningen nodig zijn, in speciaal voor de opslag van dergelijke goederen uitgeruste douane-entrepots moeten worden geplaatst.

Indien het een particulier entrepot betreft, kan in de vergunning eveneens worden vermeld welke categorieën goederen in dit entrepot kunnen worden opgeslagen.

Artikel 5

De entreposeur dient de douaneautoriteit mededeling te doen van elk feit dat zich voordoet na afgifte van de vergunning, dat gevolgen kan hebben voor de handhaving of de inhoud van de vergunning.

Artikel 6

Onverminderd het bepaalde in artikel 7 wijzigt de douaneautoriteit, bij wijziging van de omstandigheden op grond waarvan de vergunning is verleend, de vergunning dienovereenkomstig.

Artikel 7

De gevallen waarin de vergunning wordt ingetrokken of waarin wordt geconstateerd dat deze nietig is, alsmede de daaruit voortvloeiende gevolgen, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 28.

TITEL III

Verantwoordelijkheid en zekerheid

Artikel 8

De entreposeur is verantwoordelijk indien:

- a) goederen tijdens hun verblijf in het douane-entrepot aan het douanetoezicht worden onttrokken;

- b) de verplichtingen die voortvloeien uit de opslag van de goederen die zich onder het stelsel van het douane-entrepot bevinden, niet worden nagekomen; en
- c) niet wordt voldaan aan de bijzondere voorwaarden die in de vergunning zijn vastgesteld.

Artikel 9

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 8 kan in de vergunning voor een publiek entrepot worden bepaald dat alle of een deel van de in artikel 8, onder a) en b), bedoelde verantwoordelijkheden uitsluitend bij de entrepositaris berusten. In dat geval moet de entrepositaris door de entreposeur in kennis worden gesteld van zijn verantwoordelijkheden en wordt het douane-entrepot „publiek entrepot onder verantwoordelijkheid van de entrepositaris” genoemd.

2. De entrepositaris is altijd verantwoordelijk voor het nakomen van de verplichtingen die voortvloeien uit de plaatsing van de goederen onder het stelsel van douane-entrepots.

Artikel 10

De uit deze verordening voortvloeiende rechten en verplichtingen van de entreposeur of de entrepositaris kunnen, met toestemming van de douaneautoriteit, aan een andere persoon worden overgedragen.

Artikel 11

Onverminderd de zekerheid waarin wordt voorzien in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, kan de douaneautoriteit zekerheid verlangen in samenhang met de in de artikelen 8 en 9 omschreven verantwoordelijkheden.

TITEL IV

Plaatsing van goederen onder het stelsel van douane-entrepots

Artikel 12

De voorwaarden voor plaatsing van goederen onder het stelsel van douane-entrepots worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 28.

Zij bevatten, naast de normale procedure, met name dat plaatsing van de goederen onder het stelsel van douane-entrepots kan geschieden:

- a) bij het inslaan van de goederen in het douane-entrepot, door middel van:
 - het opnemen van de voor de identificatie van de goederen noodzakelijke gegevens in de in artikel 14 bedoelde voorraadadministratie, of

- het aanbrengen van de goederen bij de douaneautoriteit en het overleggen van een door de douanediensten aanvaard handels- of administratief bescheid, dat de voor de identificatie van de goederen noodzakelijke gegevens bevat;
- b) zonder dat deze goederen in een douane-entrepot worden opgeslagen.

TITEL V

Werking van de douane-entrepots en van het stelsel van douane-entrepots

Artikel 13

De douaneautoriteit neemt elke maatregel welke noodzakelijk is om het toezicht op en de goede werking van de douane-entrepots, alsmede het toezicht op de onder het stelsel van douane-entrepots geplaatste goederen te garanderen.

Artikel 14

Onder voorbehoud van artikel 16, lid 2, dient de door de douaneautoriteit aangewezen persoon, in de door deze autoriteit goedgekeurde vorm, een voorraadadministratie te voeren van alle onder het stelsel van douane-entrepots geplaatste goederen. Deze voorraadadministratie moet ter beschikking worden gehouden van de douaneautoriteit, zodat deze het in artikel 13 bedoelde toezicht kan uitoefenen.

Artikel 15

1. Bij een economische behoefte en mits het douanetoezicht er niet door in het gedrang komt, kan de douaneautoriteit toestaan dat:

- a) andere communautaire goederen dan die bedoeld in artikel 1, lid 2, onder b), en lid 3, in de ruimten van het douane-entrepot worden opgeslagen;
- b) niet-communautaire goederen in de ruimten van het douane-entrepot aan veredelingshandelingen worden onderworpen in het kader van de regeling actieve veredeling en onder de bij die regeling vastgestelde voorwaarden. De formaliteiten die in een douane-entrepot kunnen worden afgeschaft, worden bepaald volgens de procedure van artikel 31 van Verordening (EEG) nr. 1999/85⁽¹⁾;
- c) niet-communautaire goederen in de ruimten van het douane-entrepot behandelingen ondergaan in het kader van de regeling behandeling onder douanetoezicht en onder de bij die regeling vastgestelde voorwaarden. De formaliteiten die in een douane-entrepot kunnen worden afgeschaft, worden bepaald volgens de procedure van artikel 31 van Verordening (EEG) nr. 1999/85.

2. In de in lid 1 bedoelde gevallen bevinden de goederen zich niet onder het stelsel van douane-entrepots.

(1) PB nr. L 188 van 20. 7. 1985, blz. 1.

3. De douaneautoriteit kan eisen dat de in lid 1 bedoelde goederen worden opgenomen in de in artikel 14 genoemde voorraadadministratie.

Artikel 16

1. De onder het stelsel van douane-entrepots geplaatste goederen dienen bij hun inslag in het douane-entrepot in de in artikel 14 bedoelde voorraadadministratie te worden opgenomen.

2. De douaneautoriteit kan toestaan dat het in artikel 12, onder a), tweede streepje, bedoelde administratieve bescheid in de plaats treedt van de in lid 1 bedoelde opnemings- en de in artikel 14 bedoelde voorraadadministratie, met dien verstande dat op dat bescheid de verplichting rust tot zuivering bij beëindiging van het stelsel van douane-entrepots.

Artikel 17

1. Voor de opslag van goederen onder het stelsel van douane-entrepots geldt geen tijdsbeperking.

Niettemin kunnen de douaneautoriteiten in uitzonderlijke gevallen een termijn vaststellen vóór het verstrijken waarvan de entrepositaris aan de goederen een bestemming in de zin van de artikelen 21 of 24 dient te geven.

2. Voor bepaalde in artikel 1, lid 2, onder b), bedoelde goederen die onder het gemeenschappelijk landbouwbeleid vallen, kunnen, onverminderd artikel 29, volgens de procedure van artikel 28 bijzondere termijnen worden vastgesteld.

Artikel 18

1. De onder het stelsel van douane-entrepots geplaatste niet-communautaire goederen alsmede de communautaire goederen bedoeld in artikel 1, lid 3, kunnen de gebruikelijke behandelingen ondergaan ter verzekering van hun bewaring in goede staat, ter verbetering van hun presentatie of handelskwaliteit of ter voorbereiding van hun distributie of wederverkoop.

Voor zover noodzakelijk voor de goede werking van de gemeenschappelijke ordening der markten kan een lijst worden opgesteld van de gevallen waarin deze behandelingen voor onder het gemeenschappelijk landbouwbeleid vallende goederen verboden zijn.

2. De onder het stelsel van douane-entrepots geplaatste communautaire goederen, bedoeld in artikel 1, lid 2, onder b), die onder het gemeenschappelijk landbouwbeleid vallen, kunnen slechts de uitdrukkelijk voor deze goederen vastgestelde behandelingen ondergaan.

3. Voor de in lid 1, eerste alinea, en lid 2 bedoelde behandelingen is de voorafgaande toestemming vereist van de douaneautoriteit die de voorwaarden ervoor vaststelt.

4. De in de leden 1 en 2 bedoelde lijsten van behandelingen worden, onverminderd artikel 29, opgesteld volgens de procedure van artikel 28.

Artikel 19

Wanneer de omstandigheden zulks rechtvaardigen, kunnen de onder het stelsel van douane-entrepots geplaatste goederen tijdelijk uit het douane-entrepot worden uitgeslagen. Voor deze uitslag is de voorafgaande toestemming vereist van de douaneautoriteit die de voorwaarden ervoor vaststelt.

Gedurende het verblijf van de goederen buiten het douane-entrepot kunnen deze de in artikel 18 vermelde behandelingen ondergaan onder dezelfde voorwaarden.

Artikel 20

De douaneautoriteit kan toestaan dat de onder het stelsel van douane-entrepots geplaatste goederen van het ene entrepot naar een ander worden overgebracht. De voorwaarden waaronder goederen kunnen worden overgebracht zonder dat de regeling wordt beëindigd, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 28.

TITEL VI

Beëindiging van de toepassing van het stelsel van douane-entrepots

Artikel 21

Onverminderd de bijzondere bepalingen van specifieke douanevoorschriften, wordt het stelsel van douane-entrepots beëindigd voor niet-communautaire goederen die:

- in het vrije verkeer worden gebracht of onder een andere douaneregeling worden geplaatst;
- in een vrije zone worden geplaatst;
- worden uitgevoerd;
- aan de Schatkist worden afgestaan, indien de nationale voorschriften in deze mogelijkheid voorzien;
- onder toezicht van de douaneautoriteit worden vernietigd, waarna de resten en afvalLEN een van de bij de vorige streepjes bedoelde bestemmingen kunnen krijgen.

Het afstaan of het vernietigen van de goederen mag geen kosten voor de Schatkist meebrengen.

Artikel 22

1. Wanneer een douaneschuld ontstaat ten aanzien van onder het stelsel van douane-entrepots geplaatste niet-communautaire goederen, wordt de douanewaarde van deze

goederen vastgesteld overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1224/80⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal.

Wanneer deze waarde gebaseerd is op een werkelijk betaalde of te betalen prijs waarin de kosten van opslag en voor de bewaring van de goederen in goede staat gedurende hun opslag in het douane-entrepot zijn begrepen, behoeven deze kosten niet in de douanewaarde te worden begrepen, op voorwaarde dat zij van de voor de goederen werkelijk betaalde of te betalen prijs onderscheiden zijn.

2. Wanneer genoemde goederen de gebruikelijke behandelingen in de zin van artikel 18 hebben ondergaan, wordt op verzoek van de aangever voor het bepalen van het bedrag van de rechten bij invoer uitgegaan van de soort, de douanewaarde en de hoeveelheid die in aanmerking zouden zijn genomen indien de goederen niet aan de genoemde behandelingen waren onderworpen. Afwijkingen van deze bepaling kunnen echter volgens de procedure van artikel 28 worden vastgesteld.

Artikel 23

1. De onder het stelsel van douane-entrepots geplaatste communautaire goederen, bedoeld in artikel 1, lid 2, onder b), die onder het gemeenschappelijk landbouwbeleid vallen, dienen een van de bestemmingen te krijgen die zijn vastgesteld bij de regeling waardoor voor deze goederen maatregelen gelden die in beginsel aan de uitvoer van goederen verbonden zijn.

2. Verzocht kan worden om intrekking van de aangifte tot plaatsing van deze goederen onder het stelsel van douane-entrepots. De douaneautoriteit willigt dit verzoek in wanneer de maatregelen welke in de betreffende bijzondere bepalingen zijn vastgesteld voor het geval de beoogde bestemming niet wordt gevolgd, worden genomen. De lijst van gevallen waarin de aangifte niet kan worden ingetrokken, wordt, onverminderd artikel 29, vastgesteld volgens de procedure van artikel 28.

3. Indien na het verstrijken van de overeenkomstig artikel 17, lid 2, vastgestelde termijn voor de in genoemde bepaling bedoelde communautaire goederen geen verzoek is ingediend om een van de in lid 1 bedoelde bestemmingen te krijgen, trekt de douaneautoriteit de aangifte tot plaatsing van de goederen onder het stelsel van douane-entrepots in en neemt zij de in lid 2 bedoelde maatregelen.

Artikel 24

De onder het stelsel van douane-entrepots geplaatste communautaire goederen bedoeld in artikel 1, lid 3, kunnen elke voor deze goederen toegelaten bestemming krijgen.

Artikel 25

De voorwaarden waaronder het stelsel van douane-entrepots wordt beëindigd, worden vastgesteld volgens de procedure

(1) PB nr. L 134 van 31. 5. 1980, blz. 1.

van artikel 28. Zij bevatten, naast de normale procedure, met name dat:

- het in het vrije verkeer brengen van niet-communautaire goederen, alsmede de invoer tot verbruik van in artikel 1, lid 3, bedoelde communautaire goederen die onder het stelsel van douane-entrepots zijn geplaatst, plaatsvindt zonder dat zij bij de douaneautoriteit worden aangebracht en voordat de desbetreffende aangifte wordt ingediend:
 - a) op voorwaarde dat de soort, de douanewaarde en de hoeveelheid van de goederen zijn vastgesteld of als juist aangenomen bij de plaatsing van de goederen onder het stelsel van douane-entrepots. Deze heffingsgrondslagen worden bij het in het vrije verkeer brengen in aanmerking genomen, tenzij de belanghebbende bij het in het vrije verkeer brengen de toepassing vraagt van gunstiger heffingsgrondslagen, die zonder daadwerkelijke opnemings van de goederen kunnen worden gecontroleerd, of
 - b) door middel van het opnemen van de voor de identificatie van de goederen noodzakelijke gegevens in de in artikel 14 bedoelde voorraadadministratie;
- de uitvoer of de verzending van onder het stelsel van douane-entrepots geplaatste goederen plaatsvindt zonder dat zij worden aangebracht bij de douaneautoriteit en voordat de desbetreffende aangifte wordt ingediend, door middel van het opnemen van de voor de identificatie van de goederen noodzakelijke gegevens in de in artikel 14 bedoelde voorraadadministratie;
- voor de overige toegelaten douanebestemmingen de in het kader van deze bestemmingen vastgelegde vereenvoudigde procedures worden toegepast.

TITEL VII

Slotbepalingen

Artikel 26

1. Er wordt een Comité douane-entrepots en vrije zones ingesteld, hierna „Comité” te noemen, bestaande uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie.
2. Het Comité stelt zijn huishoudelijk reglement op.

Artikel 27

Het Comité kan alle vraagstukken met betrekking tot de toepassing van deze verordening behandelen die door de voorzitter, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van een vertegenwoordiger van een Lid-Staat, aan de orde worden gesteld.

Artikel 28

1. De voor de toepassing van deze verordening noodzakelijke bepalingen worden vastgesteld volgens de in de leden 2 en 3 omschreven procedure.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt aan het Comité een ontwerp voor van de vast te stellen bepalingen. Het Comité brengt over dit ontwerp advies uit binnen een termijn die de voorzitter kan bepalen naar gelang van de urgentie van het betrokken vraagstuk. Het Comité spreekt zich uit met een meerderheid van stemmen overeenkomstig artikel 148, lid 2, van het Verdrag.

De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. a) De Commissie stelt de beoogde bepalingen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.
- b) Wanneer de beoogde bepalingen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of bij gebreke van een advies, doet de Commissie onverwijld een voorstel aan de Raad betreffende de vast te stellen bepalingen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.
- c) Indien na verloop van een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de indiening van het voorstel bij de Raad, deze geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde bepalingen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 29

Deze verordening laat de vaststelling van bijzondere bepalingen op het gebied van het gemeenschappelijk landbouwbeleid onverlet; die bepalingen blijven aan de voor dat beleid geldende regels onderworpen.

Artikel 30

1. Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij wordt van toepassing een jaar na de datum van inwerkingtreding van de volgens de procedure van artikel 28 vastgestelde uitvoeringsbepalingen.

2. Richtlijn 69/74/EEG en de bepalingen van Richtlijn 71/235/EEG ⁽¹⁾ vastgesteld voor de tenuitvoerlegging daarvan worden ingetrokken met ingang van de datum waarop deze verordening van toepassing wordt. De verwijzingen naar deze richtlijnen gelden als verwijzing naar deze verordening.

3. De door de douaneautoriteit verleende vergunningen voor het beheer van douane-entrepots worden ingetrokken wanneer de inhoud ervan strijdig is met het bepaalde in deze verordening. Zij blijven geldig in de andere gevallen.

⁽¹⁾ PB nr. L 143 van 29. 6. 1971, blz. 28.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 25 juli 1988.

Voor de Raad

De Voorzitter

Th. PANGALOS

VERORDENING (EEG) Nr. 2504/88 VAN DE RAAD

van 25 juli 1988

betreffende de vrije zones en de vrije entrepots

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat de vrije zones en de vrije entrepots delen van het douanegebied van de Gemeenschap, onderscheidenlijk ruimten zijn, afgescheiden van de rest van dit gebied, waar over het algemeen op de buitenlandse handel gerichte activiteiten zijn geconcentreerd; dat door deze zones en entrepots, juist door de daar bestaande douanefaciliteiten, bovengenoemde activiteiten worden bevorderd en met name de herverdeling van de goederen binnen en buiten de Gemeenschap; dat derhalve de bepalingen met betrekking tot deze zones en entrepots een essentieel instrument van de handelspolitiek van de Gemeenschap vormen;

Overwegende dat in Richtlijn 69/75/EEG ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal, de regels zijn vastgesteld die dienen te worden opgenomen in de bepalingen van de Lid-Staten op het gebied van de vrije zones; dat het belang van deze zones in het kader van de douane-unie een uniforme toepassing in de Gemeenschap van de desbetreffende bepalingen noodzakelijk maakt; dat de thans geldende regels derhalve moeten worden aangevuld en verduidelijkt en dat moet worden voorzien in een in de Lid-Staten rechtstreeks toepasselijk besluit waardoor de burgers meer rechtszekerheid wordt geboden;

Overwegende dat aan de vrije zones en de vrije entrepots, wat de toepassing van de rechten bij invoer betreft, geen concurrentievoordelen mogen worden geboden; dat het daarentegen, gezien hun bijzondere situatie, wenselijk is dat voor deze zones en entrepots soepeler douaneformaliteiten worden toegepast dan die welke in de andere delen van het douanegebied van de Gemeenschap van toepassing zijn;

Overwegende dat de in deze zones of entrepots binnengebrachte niet-communautaire goederen daar zonder tijdsbeperking, zonder betaling van rechten bij invoer en zonder toepassing van handelspolitieke maatregelen moeten kunnen verblijven; dat de goederen die zich in die vrije zones of entrepots bevinden, beschouwd moeten worden alsof deze zich — voor de toepassing van de genoemde rechten en maatregelen — niet binnen het douanegebied van de Gemeenschap bevinden;

⁽¹⁾ PB nr. C 283 van 6. 11. 1985, blz. 9.

⁽²⁾ PB nr. C 120 van 20. 5. 1986, blz. 16.

⁽³⁾ PB nr. C 263 van 20. 10. 1986, blz. 6.

⁽⁴⁾ PB nr. L 58 van 8. 3. 1969, blz. 11.

Overwegende dat rekening dient te worden gehouden met de toepassing op in een vrije zone of in een vrij entrepot geplaatste communautaire goederen van een aantal maatregelen die in beginsel aan de uitvoer verbonden zijn; dat ook de gevolgen moeten worden geregeld van de plaatsing in vrije zones of vrije entrepots van communautaire goederen die in het intracommunautaire handelsverkeer worden onderworpen aan heffingen die uit de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid voortvloeien zolang dergelijke heffingen van toepassing zijn; dat andere communautaire goederen in een vrije zone of vrij entrepot moeten kunnen worden geplaatst; dat de Lid-Staten de voorwaarden voor en de gevolgen van plaatsing in een vrije zone of vrij entrepot van goederen die aan nationale belastingen zijn onderworpen, dienen te regelen onverminderd de communautaire fiscale bepalingen;

Overwegende dat voor het geval dat er ten aanzien van de in vrije zones of vrije entrepots geplaatste goederen een douaneschuld ontstaat, bepalingen inzake de heffing moeten worden vastgesteld; dat een binnen het douanegebied van de Gemeenschap toegevoegde meerwaarde onder bepaalde voorwaarden niet in de douanewaarde van deze goederen dient te worden begrepen;

Overwegende dat het noodzakelijk is de uniforme toepassing van deze verordening te garanderen en daartoe in een communautaire procedure te voorzien om de desbetreffende toepassingsbepalingen te kunnen vaststellen; dat het dienstig is in het kader van het bij Verordening (EEG) nr. 2503/88 van de Raad van 25 juli 1988 betreffende de douane-entrepots ⁽⁵⁾ ingestelde Comité douane-entrepots en vrije zones tussen de Lid-Staten en de Commissie op dit gebied een nauwe en doeltreffende samenwerking tot stand te brengen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

Algemeen

Artikel 1

1. In deze verordening worden de voor de vrije zones en de vrije entrepots geldende regels vastgesteld.
2. In een vrije zone of een vrij entrepot:
 - a) worden niet-communautaire goederen niet aan rechten bij invoer, noch, behoudens andersluidende bepalingen, aan handelspolitieke maatregelen onderworpen;

⁽⁵⁾ Zie bladzijde 1 van dit Publikatieblad.

- b) gelden voor communautaire goederen, waarop wegens plaatsing in een vrije zone, een specifieke communautaire regeling van toepassing is, de maatregelen die in beginsel aan de uitvoer van goederen zijn verbonden;
- c) zijn de douaneformaliteiten en controlemaatregelen bij het binnenkomen, de opslag en de uitslag van goederen slechts van toepassing wanneer daarin in deze verordening is voorzien.

3. Zolang communautaire goederen in het intracommunautaire handelsverkeer aan heffingen worden onderworpen die uit de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid voortvloeien, zijn deze heffingen niet van toepassing in een vrije zone of in een vrij entrepot.

4. In deze verordening wordt verstaan onder:

- a) *vrije zone*: delen van het douanegebied van de Gemeenschap die zijn afgescheiden van de rest van dit gebied, waar de binnengebrachte niet-communautaire goederen voor de toepassing van de rechten bij invoer en van de handelspolitieke maatregelen bij invoer worden geacht zich niet op het douanegebied van de Gemeenschap te bevinden, voor zover zij niet in het vrije verkeer worden gebracht of onder een andere douaneregeling worden geplaatst overeenkomstig de in deze verordening vastgestelde voorwaarden;
- b) *vrij entrepot*: in het douanegebied van de Gemeenschap gelegen ruimten waar de binnengebrachte niet-communautaire goederen voor de toepassing van de rechten bij invoer en van de handelspolitieke maatregelen bij invoer worden geacht zich niet op het douanegebied van de Gemeenschap te bevinden, voor zover zij niet in het vrije verkeer worden gebracht of onder een andere douaneregeling worden geplaatst overeenkomstig de in deze verordening vastgestelde voorwaarden;
- c) *communautaire goederen*: de goederen die:
- geheel zijn verkregen in het douanegebied van de Gemeenschap, zonder toevoeging van goederen afkomstig uit derde landen of uit gebieden die geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap;
 - afkomstig zijn uit landen of gebieden die geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap en die zich in een Lid-Staat in het vrije verkeer bevinden;
 - in het douanegebied van de Gemeenschap zijn verkregen uit, hetzij uitsluitend in het tweede streepje, hetzij in het eerste en tweede streepje bedoelde goederen;
- d) *niet-communautaire goederen*: andere goederen dan die bedoeld onder c).
- Onverminderd de met derde landen gesloten overeenkomsten inzake de toepassing van de regeling communautair douanevervoer worden ook als niet-communautaire goederen beschouwd goederen die, hoewel zij voldoen aan de onder c) genoemde voorwaarden, opnieuw in het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht na uit dit douanegebied te zijn uitgevoerd;

- e) *rechten bij invoer*: douanerechten en heffingen van gelijke werking, alsmede landbouwheffingen en andere belastingen bij invoer, welke zijn vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of van de specifieke regelingen welke van toepassing zijn op bepaalde door verwerking van landbouwprodukten verkregen goederen;
- f) *rechten bij uitvoer*: landbouwheffingen en andere belastingen bij uitvoer, vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of van de specifieke regelingen die van toepassing zijn op bepaalde door verwerking van landbouwprodukten verkregen goederen;
- g) *douaneautoriteit*: elke voor de toepassing van de douanevoorschriften bevoegde autoriteit, zelfs indien deze niet tot de douanedienst behoort;
- h) *persoon*:
- een natuurlijke persoon, of
 - een rechtspersoon of,
 - wanneer deze mogelijkheid in de vigerende voorschriften bestaat, een vereniging van personen die als handelingsbevoegd wordt erkend, zonder dat zij rechtspersoonlijkheid bezit.

Artikel 2

1. De Lid-Staten kunnen in bepaalde delen van het douanegebied van de Gemeenschap vrije zones instellen of de oprichting van vrije entrepots toestaan.
2. De Lid-Staten bepalen voor elke zone haar geografische grenzen. De plaatsen die bestemd zijn om als vrij entrepot te worden gebruikt, dienen door de Lid-Staten te worden goedgekeurd.
3. De Lid-Staten vergewissen zich ervan dat de vrije zones afgesloten zijn en stellen voor elke vrije zone of vrij entrepot de in- en uitgangen vast.
4. Voor oprichting van gebouwen in een vrije zone is voorafgaande toestemming van de douaneautoriteit vereist.

Artikel 3

1. De grenzen en de in- en uitgangen van de vrije zones en van de vrije entrepots staan onder toezicht van de douanediensten.
2. Personen alsmede vervoermiddelen die een vrije zone of een vrij entrepot binnenkomen of verlaten kunnen aan douanecontrole worden onderworpen.
3. Personen die niet alle voor de naleving van de bepalingen van deze verordening noodzakelijke waarborgen bieden, kan de toegang tot een vrije zone of een vrij entrepot worden ontzegd.
4. De douaneautoriteit kan de goederen controleren die in een vrije zone of in een vrij entrepot binnenkomen, er

verblijven of deze verlaten. Met het oog op deze controle dient een kopie van het vervoerdocument, dat aanwezig moet zijn bij de goederen bij hun binnenkomst en hun vertrek, aan de douaneautoriteit te worden overgelegd of te harer beschikking te worden gehouden bij elke door de genoemde autoriteit aangewezen persoon. Wanneer wordt besloten om deze controle te verrichten, dienen de goederen ter beschikking van de douaneautoriteit te worden gesteld.

TITEL II

Binnenkomst van goederen in vrije zones of vrije entrepots

Artikel 4

1. Alle goederen, ongeacht hun aard, hoeveelheid, oorsprong, herkomst of bestemming, kunnen in een vrije zone of een vrij entrepot worden geplaatst.
2. Het bepaalde in lid 1 vormt geen beletsel:
 - a) voor de toepassing van verboden of beperkingen, welke gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de bescherming van de openbare zedelijkheid, de openbare orde, de openbare veiligheid, de gezondheid en het leven van personen, dieren of planten, het nationaal artistiek, historisch of archeologisch bezit, of uit hoofde van de bescherming van de industriële en commerciële eigendom;
 - b) voor de mogelijkheid voor de douaneautoriteit om te eisen dat goederen die een gevaar opleveren, of die andere goederen zouden kunnen aantasten of waarvoor om andere redenen bijzondere voorzieningen nodig zijn, in speciaal voor de opslag van dergelijke goederen uitgeruste ruimten worden geplaatst.

Artikel 5

1. Onverminderd artikel 3, lid 4, behoeven goederen bij hun binnenkomst in een vrije zone of een vrij entrepot niet bij de douaneautoriteit te worden aangebracht en behoeft daarvoor geen douaneaangifte te worden gedaan.
2. Bij de douaneautoriteit dienen slechts de goederen te worden aangebracht:
 - a) die onder een douaneregeling zijn geplaatst welke wordt gezuiverd door de plaatsing in een vrije zone of in een vrij entrepot; een dergelijke aanbrenging is evenwel niet nodig indien in het kader van de betrokken douaneregeling vrijstelling van de verplichting tot aanbrenging van de goederen wordt verleend;
 - b) waarvoor een besluit tot terugbetaling of kwijtschelding van de rechten bij invoer is genomen, waarbij de plaatsing van deze goederen in een vrije zone of in een vrij entrepot is toegestaan;
 - c) waarvoor een aanvraag met het oog op de vooruitbetaling van de uitvoerrestituties in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid is ingediend.
3. De douaneautoriteit kan eisen dat goederen die aan rechten bij uitvoer of aan andere bepalingen betreffende de uitvoer onderworpen zijn, bij de douanedienst worden aangemeld.

4. Op verzoek van de belanghebbende geeft de douaneautoriteit een verklaring betreffende het communautaire of niet-communautaire karakter van de in een vrije zone of in een vrij entrepot geplaatste goederen af.

TITEL III

Werking van vrije zones en vrije entrepots

Artikel 6

1. Voor de opslag van goederen in een vrije zone of in vrij entrepot geldt geen tijdsbeperking.
2. Voor bepaalde goederen gelden de overeenkomstig artikel 17, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2503/88 vastgestelde bijzondere termijnen.

Artikel 7

1. Behoudens de artikelen 8 en 9, is in een vrije zone of in een vrij entrepot elke, onder de voorwaarden van deze verordening uitgeoefende activiteit van industriële of commerciële aard of activiteit met het karakter van dienstverlening toegestaan.
2. De douaneautoriteit kan evenwel, rekening houdend met de aard van de goederen waarop de genoemde activiteit betrekking heeft of met de behoeften van het douanetoezicht, bepaalde verboden of beperkingen op deze activiteiten opleggen.
3. De douaneautoriteit kan personen die niet alle waarborgen bieden voor juiste toepassing van de in deze verordening vervatte bepalingen, de uitoefening van een activiteit in een vrije zone of in een vrij entrepot verbieden.

Artikel 8

Wanneer de in artikel 7 bedoelde activiteiten in het behandelen van niet-communautaire goederen bestaan, gelden de hierna volgende bepalingen:

- a) onverminderd het bepaalde in artikel 13, lid 2, kunnen de gebruikelijke behandelingen als bedoeld in artikel 18, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2503/88 zonder vergunning worden verricht;
- b) andere veredelingshandelingen dan de gebruikelijke behandelingen worden verricht overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1999/85 van de Raad van 16 juli 1985 betreffende de regeling actieve veredeling ⁽¹⁾. De Lid-Staten kunnen de ter zake geldende controlemaatregelen evenwel voor zover nodig aanpassen om met de voorwaarden voor de werking van en het douanetoezicht in vrije zones en vrije entrepots rekening te houden. De formaliteiten die in een vrije zone of in een vrij entrepot

⁽¹⁾ PB nr. L 188 van 20. 7. 1985, blz. 1.

kunnen worden afgeschaft, worden bepaald volgens de procedure van artikel 31 van Verordening (EEG) nr. 1999/85.

In afwijking van de eerste alinea zijn veredelingshandelingen op het grondgebied van de Oude Vrijhaven Hamburg niet aan voorwaarden van economische aard onderworpen.

Indien evenwel in een bepaalde sector van economische activiteit de concurrentievoorwaarden in de Gemeenschap door deze afwijking ongunstig worden beïnvloed, besluit de Raad op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen dat de economische voorwaarden welke op communautair vlak op het gebied van de actieve veredeling zijn vastgesteld, op het overeenkomstige, op het grondgebied van de Oude Vrijhaven Hamburg gevestigde economische activiteit van toepassing zijn;

- c) de behandeling onder douanetoezicht geschiedt overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2763/83 van de Raad van 26 september 1983 inzake de regeling volgens welke goederen onder douanetoezicht kunnen worden behandeld alvorens zij in het vrije verkeer worden gebracht ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 4151/87 ⁽²⁾. De Lid-Staten kunnen de ter zake geldende controlemaatregelen evenwel voor zover nodig aanpassen om met de voorwaarden voor de werking van en het douanetoezicht in de vrije zones en vrije entrepots rekening te houden. De formaliteiten die in een vrije zone of in een vrij entrepot kunnen worden afgeschaft, worden bepaald volgens de procedure van artikel 31 van Verordening (EEG) nr. 1999/85.

Artikel 9

Wanneer de in artikel 7 bedoelde activiteiten in het behandelen van communautaire goederen bestaan, gelden de hierna volgende bepalingen:

- a) de in artikel 1, lid 2, onder b), bedoelde communautaire goederen die onder het gemeenschappelijk landbouwbeleid vallen, kunnen slechts de behandelingen ondergaan welke uitdrukkelijk voor deze goederen zijn vastgesteld in artikel 18, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2503/88. Deze behandelingen kunnen zonder vergunning worden verricht;
- b) de in artikel 1, lid 3, bedoelde communautaire goederen kunnen zonder vergunning de in artikel 18, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2503/88 bedoelde gebruikelijke behandelingen ondergaan of overeenkomstig artikel 10, lid 1, vierde streepje, worden vernietigd.

Artikel 10

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 8 kunnen de in een vrije zone of vrij entrepot geplaatste niet-communautaire goederen, tijdens hun verblijf in een vrije zone of vrij entrepot:

- in het vrije verkeer worden gebracht;
- onder de regeling tijdelijke invoer worden geplaatst;
- aan de Schatkist worden afgestaan, indien de nationale voorschriften in deze mogelijkheid voorzien;
- worden vernietigd, op voorwaarde dat de betrokkene de douaneautoriteit alle door deze autoriteit nodig geachte inlichtingen verschaft, waarbij de resten en afval van deze vernietiging zelf een van de bij de vorige streepjes of in artikel 8 bedoelde bestemmingen kunnen krijgen.

Het afstaan of het vernietigen van de goederen mag geen kosten voor de Schatkist meebrengen.

2. Wanneer lid 1 niet wordt toegepast, mogen de niet-communautaire goederen en de in artikel 1, lid 2, onder b), en lid 3, bedoelde communautaire goederen in de vrije zones en vrije entrepots niet worden ge- of verbruikt.

3. Onverminderd de bepalingen die van toepassing zijn op bevoorradingen, vormt, voor zover de betrokken regeling dat toelaat, lid 2 geen beletsel voor het ge- of verbruik van goederen die, indien zij in het vrije verkeer zouden worden gebracht of tijdelijk zouden worden ingevoerd, niet onderworpen zouden zijn aan de toepassing van rechten bij invoer of van in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of het handelsbeleid vastgestelde maatregelen, noch aan de in artikel 1, lid 3, bedoelde heffingen. In dat geval is een aangifte voor het brengen in het vrije verkeer of voor tijdelijke invoer niet nodig.

Er is evenwel een aangifte vereist indien die goederen in mindering moeten worden gebracht op een contingent of een plafond.

Artikel 11

1. Elke persoon die een activiteit, hetzij op het gebied van de opslag, bewerking of verwerking, hetzij op het gebied van de koop of verkoop van goederen in een vrije zone of in een vrij entrepot uitoefent, voert een voorraadadministratie in de door de douaneautoriteit goedgekeurde vorm. De goederen dienen bij aankomst in het bedrijf van genoemde persoon in deze voorraadadministratie te worden opgenomen. Genoemde voorraadadministratie dient de douaneautoriteit de mogelijkheid te bieden de goederen te identificeren en de bewegingen ervan na te gaan.

De voorraadadministratie wordt ter beschikking van de douaneautoriteit gehouden, ten einde haar de mogelijkheid te bieden elke door haar nodig geachte controle uit te voeren.

2. Bij overlading van de goederen binnen een vrije zone worden de desbetreffende bescheiden ter beschikking van de douaneautoriteiten gehouden. Wanneer de goederen bij een dergelijke overlading voor korte tijd worden opgeslagen, wordt dit als een onderdeel van de overlading beschouwd.

⁽¹⁾ PB nr. L 272 van 5. 10. 1983, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 391 van 31. 12. 1987, blz. 1.

TITEL IV

Uitslag van de goederen uit vrije zones of uit vrije entrepots

Artikel 12

Onverminderd de bijzondere bepalingen die in het kader van specifieke douaneregelingen zijn vastgesteld, kunnen niet-communautaire goederen die een vrije zone of een vrij entrepot verlaten:

- uit het douanegebied van de Gemeenschap worden uitgevoerd, of
- in de andere delen van het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht, overeenkomstig de geldende communautaire voorschriften.

Artikel 13

1. Wanneer een douaneschuld ontstaat ten aanzien van niet-communautaire goederen, wordt de douanewaarde van deze goederen vastgesteld overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1224/80⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal.

Wanneer deze waarde is gebaseerd op een werkelijk betaalde of te betalen prijs waarin de kosten van opslag of voor de bewaring van de goederen in goede staat gedurende de opslag in een vrije zone of een vrij entrepot zijn begrepen, behoeven deze kosten niet in de douanewaarde te worden begrepen, op voorwaarde dat zij van de werkelijk voor de goederen betaalde of te betalen prijs onderscheiden zijn.

2. Wanneer genoemde goederen in een vrije zone of in een vrij entrepot bepaalde gebruikelijke behandelingen in de zin van artikel 18, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2503/88 hebben ondergaan, wordt, op verzoek van de aangever en op voorwaarde dat genoemde behandelingen zijn verricht met een overeenkomstig lid 3 van genoemd artikel gegeven toestemming, voor het bepalen van het bedrag van de rechten bij invoer uitgegaan van de soort, de douanewaarde en de hoeveelheid die in aanmerking zouden zijn genomen indien de betrokken goederen niet aan genoemde behandelingen waren onderworpen. Afwijkingen van deze bepaling kunnen evenwel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 28 van Verordening (EEG) nr. 2503/88.

Artikel 14

1. De in een vrije zone of vrij entrepot geplaatste communautaire goederen, bedoeld in artikel 1, lid 2, onder b), die onder het gemeenschappelijk landbouwbeleid vallen, dienen een van de bestemmingen te krijgen die zijn vastgesteld bij de regeling waardoor, wegens plaatsing in een vrije zone, voor die goederen maatregelen gelden die in beginsel aan de uitvoer van goederen zijn verbonden.

2. Indien deze goederen opnieuw in andere delen van het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht,

of indien daarvoor bij het verstrijken van de overeenkomstig artikel 6, lid 2, vastgestelde termijn geen verzoek is ingediend om een van de in lid 1 bedoelde bestemmingen te krijgen, neemt de douaneautoriteit de maatregelen die zijn vastgesteld bij de betrokken bijzondere regeling betreffende het geval van niet-inachtneming van de voorgeschreven bestemming.

Artikel 15

De in een vrije zone of vrij entrepot geplaatste communautaire goederen bedoeld in artikel 1, lid 3, kunnen elke voor deze goederen toegelaten bestemming krijgen.

Artikel 16

1. Ingeval de goederen opnieuw in andere delen van het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht of onder een douaneregeling worden geplaatst, kan de in artikel 5, lid 4, bedoelde verklaring worden gebruikt om het communautaire of niet-communautaire karakter van deze goederen aan te tonen.

2. Wanneer door deze verklaring of anderszins niet is bewezen dat de goederen het karakter van communautaire of niet-communautaire goederen hebben, worden deze goederen beschouwd:

- voor de toepassing van rechten bij uitvoer en uitvoercertificaten alsook van de in het kader van het handelsbeleid voor de uitvoer vastgestelde maatregelen, als communautaire goederen;
- in de overige gevallen, als niet-communautaire goederen.

Artikel 17

De douaneautoriteit vergewist zich ervan dat, wanneer goederen uit een vrije zone of een vrij entrepot worden uitgevoerd of verzonden, de voor goederen van een Lid-Staat geldende bepalingen inzake de uitvoer of de verzending worden nageleefd.

TITEL V

Slotbepalingen

Artikel 18

Het Comité douane-entrepots en vrije zones, ingesteld bij artikel 26 van Verordening (EEG) nr. 2503/88, kan alle vraagstukken met betrekking tot de toepassing van deze verordening behandelen die door de voorzitter, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van een vertegenwoordiger van een Lid-Staat, aan de orde worden gesteld.

Artikel 19

De voor de toepassing van deze verordening noodzakelijke bepalingen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 28 van Verordening (EEG) nr. 2503/88.

⁽¹⁾ PB nr. L 134 van 31. 5. 1980, blz. 1.

Artikel 20

Deze verordening laat de vaststelling van bijzondere bepalingen op het gebied van het gemeenschappelijk landbouwbeleid onverlet; die bepalingen blijven aan de voor dat beleid geldende regels onderworpen.

Artikel 21

Wanneer in een bijzondere communautaire regeling naar vrije zones wordt verwezen, geldt deze verwijzing ook voor vrije entrepots.

Artikel 22

Deze verordening is van toepassing onverminderd het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 1736/75 van de Raad van 24 juni 1975 betreffende de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap en van de handel tussen de Lid-Staten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1629/88 ⁽²⁾.

Artikel 23

Deze verordening doet geen afbreuk aan Verordening (EEG) nr. 353/79 van de Raad van 5 februari 1979 tot vaststelling

van de voorwaarden voor het versnijden en tot wijn verwerken in de vrije zones op het geografische grondgebied van de Gemeenschap van produkten uit de wijnbouwsector, van oorsprong uit derde landen ⁽³⁾.

Artikel 24

1. Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij wordt van toepassing een jaar na de datum van inwerkingtreding van de volgens de procedure van artikel 19 vastgestelde uitvoeringsbepalingen.

2. Richtlijn 69/75/EEG en de bepalingen van Richtlijn 71/235/EEG ⁽⁴⁾ vastgesteld voor de tenuitvoerlegging daarvan worden ingetrokken met ingang van de datum waarop deze verordening van toepassing wordt. De verwijzingen naar deze richtlijnen gelden als verwijzing naar deze verordening.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 25 juli 1988.

Voor de Raad

De Voorzitter

Th. PANGALOS

⁽¹⁾ PB nr. L 183 van 14. 7. 1975, blz. 3.

⁽²⁾ PB nr. L 147 van 14. 6. 1988, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 54 van 5. 3. 1979, blz. 94.

⁽⁴⁾ PB nr. L 143 van 29. 6. 1971, blz. 28.

VERORDENING (EEG) Nr. 2505/88 VAN DE RAAD

van 26 juli 1988

tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2179/83 tot vaststelling van de algemene voorschriften voor de distillatie van wijn en bijprodukten van de wijnbereiding

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 822/87 van de Raad van 16 maart 1987 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2253/88⁽²⁾, inzonderheid op artikel 35, lid 7, artikel 36, lid 5, artikel 38, lid 4, artikel 39, lid 8, artikel 41, lid 8, artikel 42, lid 4, en artikel 79, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat, wanneer wijnbouwcoöperaties een vereniging hebben gevormd, de administratieve en materiële handelingen in verband met de levering van wijn voor distillatie kunnen worden vereenvoudigd als deze handelingen door die verenigingen kunnen worden verricht; dat het derhalve wenselijk is om gedurende een beperkte periode, na afloop waarvan de resultaten zullen worden geëvalueerd, te bepalen dat de Lid-Staten onder bepaalde omstandigheden verenigingen mogen toestaan om voor de sluiting van contracten en de levering van wijn op te treden namens de bij die verenigingen aangesloten coöperaties; dat moet worden bepaald dat dezelfde garanties als in de normale procedure moeten worden geboden ten aanzien van de naleving van de verplichtingen en de beperking van de voordelen voor de producenten;

Overwegende dat de controle op te distilleren produkten moet worden versterkt;

Overwegende dat het met name wenselijk is specifieke voorschriften in te voeren om te waarborgen dat uit hoofde van een der facultatieve distillaties geleverde wijn van de eigen produktie van de producent afkomstig is; dat daartoe moet worden bepaald dat deze producent dient te bewijzen dat hij de voor levering bestemde wijn inderdaad heeft geproduceerd en in bezit heeft; dat voorts regels moeten worden opgesteld ter verzekering van een toereikend toezicht op de essentiële onderdelen van de distillatiecontracten;

Overwegende dat, gezien de administratieve moeilijkheden in het verleden, moet worden geëist dat het bewijs dat de wijn is gedistilleerd en dat aan de producent de minimumaankoopprijs is betaald, wordt geleverd voordat de steun aan de distilleerder wordt uitgekeerd;

Overwegende dat de tot nu toe toegestane toleranties ten opzichte van de hoeveelheid en het alcoholgehalte die in het distillatiecontract zijn vermeld, te hoog zijn gebleken; dat die

toleranties derhalve moeten worden verlaagd; dat voorts moet worden gepreciseerd dat, ondanks bovengenoemde toleranties, niet van de maximum- en minimumhoeveelheden die voor bepaalde distillaties zijn vastgesteld, mag worden afgeweken;

Overwegende dat nauwkeuriger moet worden aangegeven welke elementen bij de berekening van de steun in aanmerking worden genomen;

Overwegende dat de verplichte distillaties van wezenlijke betekenis zijn voor de totstandbrenging van het markt evenwicht voor tafelwijn en indirect voor de structurele aanpassing van het wijnbouwpotentieel aan de vraag; dat het dus noodzakelijk is dat deze maatregelen zeer strikt worden toegepast en dat alle betrokkenen inderdaad de hoeveelheden leveren die met hun distillatieverplichting overeenkomen; dat is gebleken dat uitsluiting van de toepassing van de interventie maatregelen van artikel 47 van Verordening (EEG) nr. 822/87 in bepaalde gevallen niet volstaat om de betrokkene zijn verplichting te doen nakomen; dat derhalve een bijkomende communautaire sanctie moet worden vastgesteld; dat dus de mogelijkheid moet worden geboden extra communautaire maatregelen te treffen voor producenten die niet aan hun verplichtingen voldoen binnen de gestelde termijn, doch dat wel doen voor een andere te bepalen datum;

Overwegende dat, om buitensporige lasten te vermijden, bepaalde kleine producenten van de verplichting hun bijprodukten van de wijnbereiding voor distillatie te leveren worden vrijgesteld; dat dient te worden gepreciseerd dat deze producenten hun bijprodukten echter wel mogen leveren;

Overwegende dat dient te worden gepreciseerd dat de producenten voor het gedeelte van de wijn dat wordt geleverd in het kader van een van de distillatiemaatregelen als bedoeld in de artikelen 36 en 39 van Verordening (EEG) nr. 822/87, alleen bijprodukten van de wijnbereiding behoeven te leveren voor de distillatie als bedoeld in artikel 35 van genoemde verordening;

Overwegende dat de distillatie van bijprodukten in bepaalde produktiegebieden voor een aantal kleine producenten op wie deze regeling van toepassing is, een onevenredig grote last betekent; dat hun derhalve op verzoek van de Lid-Staat onder wie zij ressorteren, de mogelijkheid moet worden geboden aan hun verplichting te voldoen door de wijn onder controle uit de markt te nemen;

Overwegende dat de verantwoordelijkheid van de Gemeenschap voor de afzet van bepaalde van wijn afkomstige alcohol een betere kennis van de transacties op de alcoholmarkt veronderstelt; dat de inlichtingen die de Lid-Staten aan de Commissie verstrekken over alcohol afkomstig van verplichte distillaties daarom moeten worden uitgebreid tot van distillaties afkomstige alcohol die in het bezit is van de interventiebureaus;

(1) PB nr. L 84 van 27. 3. 1987, blz. 1.

(2) PB nr. L 198 van 26. 7. 1988, blz. 35.

Overwegende dat het wenselijk is de kenmerken van de produkten die gedistilleerd kunnen worden, beter te omschrijven;

Overwegende dat moet worden bepaald dat de fysieke controle van de in de distilleerderij binnenkomende produkten plaatsvindt op een zodanige wijze dat een adequate representativiteit is gewaarborgd;

Overwegende dat moet worden vastgesteld wat de gevolgen zijn wanneer de producent zijn verplichtingen niet nakomt; dat het echter wenselijk is te bepalen dat de Commissie regels vaststelt ten aanzien van de rechten op steun van distillateurs die zich niet aan bepaalde administratieve termijnen hebben gehouden, zulks met name om rekening te houden met het evenredigheidsbeginsel;

Overwegende dat, in verband met bepaalde praktijken die in een aantal Lid-Staten bestaan op het gebied van het vervoer van de produkten naar de distilleerderij, met name wanneer het geringe hoeveelheden betreft, de Lid-Staten moeten worden gemachtigd het vervoer gemeenschappelijk te laten verrichten;

Overwegende dat bepaalde definities en administratieve procedures nader moeten worden uitgewerkt;

Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 2179/83 ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3805/85 ⁽²⁾, diens gevolg moet worden gewijzigd; dat die verordening bij die gelegenheid ook moet worden aangepast om rekening te houden met de bij Verordening (EEG) nr. 822/87 tot stand gekomen codificatie van de basisverordening in de wijnbouwsector,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 2179/83 wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 1 wordt vervangen door:

„Artikel 1

In deze verordening worden vastgesteld:

- a) in titel I, de algemene voorschriften voor distillatie als bedoeld in de artikelen 38, 41 en 42 van Verordening (EEG) nr. 822/87,
- b) in titel II, de algemene voorschriften voor distillatie als bedoeld in de artikelen 35, 36 en 39 van Verordening (EEG) nr. 822/87,
- c) in titel III, de algemene voorschriften die gelden zowel voor distillatie als bedoeld in titel I als voor distillatie als bedoeld in titel II.”;

2. artikel 2:

a) lid 1, onder a), tweede streepje, wordt vervangen door:

„— voor de toepassing van titel II: iedere natuurlijke persoon, rechtspersoon of groepering van

deze personen die wijn bereidt uit zelf verkregen of aangekochte verse druiven, druivemost, gedeeltelijk gegiste druivemost of jonge nog gistende wijn, alsmede iedere natuurlijke persoon, rechtspersoon of groepering van deze personen voor wie de in artikel 35 van Verordening (EEG) nr. 822/87 bedoelde verplichtingen gelden.”;

b) de volgende leden worden ingevoegd:

„3. De Lid-Staten mogen, volgens de procedure die zij bepalen, voorschrijven dat voor het sluiten van contracten en de levering van wijn voor distillatie een vereniging van wijnbouwcoöperaties op verzoek wordt gelijkgesteld met een producent voor de hoeveelheid wijn die door de aangesloten coöperaties is bereid en afgeleverd. De coöperaties blijven in elk geval de in de communautaire regeling neergelegde rechten en plichten behouden.

Indien de vereniging voornemens is in overleg met de betrokken coöperaties tijdens een bepaald wijn-oogstjaar een beroep te doen op een van de distillatiemaatregelen bedoeld in artikel 1, onder a), stelt zij het interventiebureau daarvan schriftelijk in kennis. In dat geval:

- mogen de aangesloten coöperaties niet individueel distillatiecontracten sluiten of leveringen voor de betrokken distillatie doen;
- wordt de door de vereniging voor distillatie geleverde hoeveelheid wijn op rekening geschreven van de aangesloten coöperaties voor wier rekening de levering plaatsvindt.

Voor wat de toepassing van artikel 47 van Verordening (EEG) nr. 822/87 betreft, betekent de schending van de daarin vermelde verplichtingen door een of meer der aangesloten coöperaties, onverminderd de gevolgen daarvan voor die coöperaties zelf, dat de vereniging van de leveringen voor de betrokken distillatie wordt uitgesloten voor de hoeveelheid wijn die moet worden geleverd voor rekening van de coöperaties die de schending hebben begaan.

De Lid-Staten die van de in dit lid bedoelde mogelijkheid gebruik maken, geven daarvan kennis aan de Commissie en delen haar mede welke maatregelen zij daartoe hebben getroffen. De Commissie brengt de andere Lid-Staten op de hoogte.

4. Lid 3 is van toepassing tot en met 31 augustus 1992.

Vóór 31 maart 1992 legt de Commissie aan de Raad een verslag voor over de toepassing van voornoemd lid, in voorkomend geval vergezeld van een passend voorstel. De Raad spreekt zich dan uit over de eventueel vanaf 1 september 1992 van toepassing zijnde maatregelen.”;

⁽¹⁾ PB nr. L 212 van 3. 8. 1983, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 367 van 31. 12. 1985, blz. 39.

3. artikel 4 wordt vervangen door:

„Artikel 4

1. Iedere producent die voornemens is een wijn van zijn eigen produktie te leveren voor distillatie in het kader van een van de distillatiemaatregelen bedoeld in artikel 1, onder a), waarvoor hij aan de bij de communautaire voorschriften voor elk wijnoogstjaar en voor elke distillatiemaatregel gestelde voorwaarden voldoet, sluit met een distilleerder een leveringscontract, hierna „contract” te noemen, en legt dit vóór een nader te bepalen datum ter goedkeuring aan het bevoegde interventiebureau voor.

Terzelfder tijd legt hij het bewijs voor dat hij de voor de levering bestemde hoeveelheid wijn daadwerkelijk heeft geproduceerd en onder zich heeft.

Producenten voor wie de in artikel 47, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 822/87 bedoelde verplichtingen gelden, moeten het bevoegde interventiebureau bovendien het bewijs overleggen dat zij gedurende de overeenkomstig vorengenoemd artikel 47 vastgestelde referentieperiode aan die verplichtingen hebben voldaan.

2. In het contract worden voor de betrokken wijn ten minste vermeld:

- a) hoeveelheid;
- b) kenmerken, met name:
 - kleur,
 - effectief alcohol-volumegehalte.

De producent mag de wijn slechts leveren voor distillatie indien het contract vóór een nader te bepalen datum door het bevoegde interventiebureau is goedgekeurd.

Wanneer de distillatie plaatsvindt in een andere Lid-Staat dan de Lid-Staat waar het contract is goedgekeurd, doet het interventiebureau dat het contract heeft goedgekeurd er een kopie van toekomen aan het interventiebureau van de eerste Lid-Staat.

Bij distillatie als bedoeld in artikel 41, lid 1 of lid 2, van Verordening (EEG) nr. 822/87 mag worden besloten dat een contract dat is voorgelegd door een producent die tijdens hetzelfde oogstjaar de goedkeuring heeft verkregen van een leveringscontract voor distillatie als bedoeld in artikel 38 van genoemde verordening, pas dan wordt goedgekeurd wanneer het bewijs wordt overgelegd dat ten minste een nader vast te stellen hoeveelheid van de wijn van het goedgekeurde contract voor distillatie als bedoeld in genoemd artikel 38 aan een distilleerder of aan een bereider van distillatiewijn is geleverd.

Wanneer gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheid bedoeld in artikel 41, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 822/87, is overlegging van het in de vierde alinea bedoelde bewijs vereist.

3. De distilleerder betaalt aan de producent voor de hem geleverde wijn ten minste de prijs die, naar gelang van het geval, is bedoeld in artikel 38, lid 2, in artikel 41, lid 6, of in artikel 42, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 822/87, waarbij deze prijs geldt voor onverpakte produkten, af bedrijf van de producent.

4. De in lid 3 bedoelde minimumaankoopprijs wordt door de distilleerder aan de producent betaald binnen een nader te bepalen termijn.

5. De Lid-Staten controleren door representatieve steekproeven ten minste:

- of de voor distillatie bestemde hoeveelheid wijn daadwerkelijk door de producent is geproduceerd en door deze onder zich wordt gehouden;
- de in het contract aangegeven kleur van de wijn;
- het in het contract aangegeven effectieve alcohol-volumegehalte; een verschil van 0,8% vol tussen het in het contract vermelde effectieve alcohol-volumegehalte en het op het ogenblik van controle bepaalde effectieve alcohol-volumegehalte is evenwel toegestaan.

De controle vindt plaats op ongeacht welk moment tussen de overlegging voor goedkeuring van het contract en het binnenbrengen van de wijn in de distilleerderij.

De uitvoeringsbepalingen betreffende de representativiteit van de in de eerste alinea bedoelde steekproeven worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 83 van Verordening (EEG) nr. 822/87.”;

4. artikel 5:

a) lid 1, tweede alinea, wordt vervangen door:

„Producenten voor wie de in artikel 47, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 822/87 bedoelde verplichtingen gelden, moeten het bevoegde interventiebureau bovendien het bewijs overleggen dat zij gedurende de overeenkomstig vorengenoemd artikel 47 vastgestelde referentieperiode aan die verplichtingen hebben voldaan.”;

b) lid 2, laatste alinea, wordt vervangen door:

„Artikel 4 is van toepassing, met dien verstande dat de verwijzingen naar het contract moeten worden opgevat als verwijzingen naar de aangifte.”;

5. artikel 6 wordt vervangen door:

„Artikel 6

1. Voor iedere producent die hem wijn heeft geleverd meldt de distilleerder aan het bevoegde interventiebureau, voor elke leverantie, de hoeveelheid, de kleur en het effectief alcohol-volumegehalte van de wijn, alsmede het nummer van het in artikel 71, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 822/87 bedoelde document dat bij het vervoer van de wijn naar de installaties van de distilleerder is gebruikt.

2. Indien de distillatie wordt uitgevoerd door de producent die zelf als distilleerder optreedt of door een distilleerder die voor rekening van de producent optreedt, worden de in lid 1 bedoelde gegevens door de producent aan het bevoegde interventiebureau gemeld.

3. De distilleerder verstrekt het interventiebureau binnen nader te bepalen termijnen het bewijs dat:

- de totale hoeveelheid wijn die in het contract of in de aangifte is vermeld, binnen de vastgestelde termijnen is gedistilleerd,
- hij de producent binnen de vastgestelde termijnen de in artikel 4, lid 3, bedoelde minimumaankoopprijs heeft betaald.

In het in lid 2 bedoelde geval verstrekt de producent het interventiebureau alleen het bij het eerste streepje bedoelde bewijs.

4. Het interventiebureau betaalt de distilleerder of, in de in lid 2 bedoelde gevallen, de producent, de overeenkomstig artikel 7 berekende steun binnen drie maanden na de dag waarop de in lid 3 bedoelde bewijzen zijn overgelegd.”;

6. artikel 7 wordt vervangen door:

„Artikel 7

Het steunbedrag dat aan de distilleerder of, in de in artikel 6, lid 2, bedoelde gevallen, aan de producent moet worden betaald voor wijn die is gedistilleerd in het kader van een van de distillatiemaatregelen bedoeld in de artikelen 38, 41 en 42 van Verordening (EEG) nr. 822/87, wordt vastgesteld per volumepercent alcohol en per hectoliter distillatieproduct op de grondslag van de minimumaankoopprijs voor de betrokken distillatie, de forfaitaire kosten voor vervoer en verwerking, de technische verliezen en de marktprijs van de distillatieproducten.

Het steunbedrag dat wordt toegekend wanneer neutrale wijnalcohol wordt verkregen, mag niet lager zijn dan het steunbedrag dat wordt toegekend wanneer andere in artikel 3, lid 1, bedoelde producten worden verkregen.”;

7. artikel 8 wordt vervangen door:

„Artikel 8

1. De kenmerken van de voor distillatie geleverde wijn mogen niet verschillen van die welke uit hoofde van artikel 4, lid 2, in het contract of de aangifte zijn vermeld.

Voor wat evenwel het alcoholgehalte betreft, wordt een verschil van 0,8% vol getolereerd tussen het in het contract of de aangifte vermelde effectieve alcohol-volumegehalte en het effectieve alcohol-volumegehalte dat bij de levering aan de distilleerderij wordt vastgesteld.

2. Er is geen steun verschuldigd:

- wanneer de werkelijk voor distillatie geleverde hoeveelheid wijn kleiner is dan 95% van de hoeveelheid die in het contract of de aangifte is vermeld,

- voor de hoeveelheid wijn boven 105% van de hoeveelheid die in het contract of de aangifte is vermeld,

- voor de hoeveelheid wijn boven de voor de betrokken distillatie in acht te nemen maximumhoeveelheid.

3. Behalve voor distillatie als bedoeld in artikel 42 van Verordening (EEG) nr. 822/87, mag de voor distillatie geleverde hoeveelheid wijn niet kleiner zijn dan een nader te bepalen minimumhoeveelheid.”;

8. artikel 9 wordt vervangen door:

„Artikel 9

1. De distilleerder of, in het in artikel 6, lid 2, bedoelde geval, de producent mag, mits hij een waarborg ten gunste van het interventiebureau stelt, vragen hem een bedrag voor te schieten dat gelijk is aan de laagste steun die voor de betrokken distillatie is vastgesteld. Behalve voor de in artikel 38 van Verordening (EEG) nr. 822/87 bedoelde distillatie waarvoor de waarborg gelijk is aan 120% van dat bedrag, is deze waarborg voor alle andere distillatiemaatregelen gelijk aan 110% van het bedrag.

Het in de eerste alinea bedoelde bedrag wordt berekend per volumepercentage alcohol dat is opgegeven voor de in het contract of in de leveringsaangifte genoemde wijn en per hectoliter van die wijn.

Dit bedrag kan alleen worden uitbetaald als het contract of de leveringsaangifte is goedgekeurd.

2. De waarborg wordt door het interventiebureau vrijgegeven nadat, binnen de vastgestelde termijnen, de in artikel 6, lid 3, bedoelde bewijzen zijn overgelegd en, in voorkomend geval, overeenkomstig bepalingen vast te stellen volgens de procedure van artikel 83 van Verordening (EEG) nr. 822/87.”;

9. artikel 10, lid 1, wordt vervangen door:

„1. Bij distillatie als bedoeld in artikel 41, lid 1 of lid 2, van Verordening (EEG) nr. 822/87, komt de producent slechts in aanmerking voor de maatregel voor een hoeveelheid tafelwijn die niet groter is dan de hoeveelheid die in het contract of de aangifte is vermeld.”;

10. artikel 11 wordt vervangen door:

„Artikel 11

1. Producenten voor wie een van de in de artikelen 35, 36 en 39 van Verordening (EEG) nr. 822/87 bedoelde verplichtingen tot distillatie geldt, voldoen aan hun verplichting door de te distilleren hoeveelheden product, vastgesteld overeenkomstig de vorengenoemde artikelen en de ter uitvoering daarvan vastgestelde bepalingen, vóór een nader te bepalen datum aan een distilleerder te leveren.

2. Producenten voor wie een van de in lid 1 bedoelde verplichtingen geldt en die vóór de krachtens lid 1

vastgestelde datum ten minste 90 % van de door hen verschuldigde hoeveelheid produkt hebben geleverd, kunnen aan hun verplichting voldoen door vóór een door de bevoegde nationale instantie vast te stellen datum de ontbrekende hoeveelheid te leveren.

In dat geval:

- worden de aankooprijzen voor de in de eerste alinea bedoelde ontbrekende hoeveelheden en de prijs voor de daaruit verkregen en aan het interventiebureau geleverde alcohol verlaagd met een bedrag dat gelijk is aan de overeenkomstig artikel 16 voor de betrokken distillatie vastgestelde steun voor neutrale alcohol;
- wordt voor de alcohol die overeenkomstig artikel 35, lid 6, eerste alinea, tweede streepje, en artikel 36, lid 4, eerste alinea, tweede streepje, van Verordening (EEG) nr. 822/87 aan het interventiebureau is geleverd, de overeenkomstig de artikelen 35 en 36 van genoemde verordening vastgestelde bijdrage van het EOGFL in de uitgaven van het interventiebureau aangepast;
- wordt voor de distillatieprodukten die niet aan het interventiebureau worden geleverd, geen steun uitbetaald;
- wordt de verplichting geacht te zijn nagekomen binnen de krachtens lid 1 vastgestelde termijn;
- worden de termijnen voor de distillatie, voor het overleggen van het bewijs van betaling van de bij het eerste streepje bedoelde prijs en voor levering van de alcohol aan het interventiebureau, door de bevoegde autoriteit aan de verlenging van de leveringstermijn aangepast.

3. De maatregelen die van toepassing zijn op de producenten die hun verplichting niet vóór de in lid 1 bedoelde datum maar vóór een andere nader te bepalen datum zijn nagekomen, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 83 van Verordening (EEG) nr. 822/87.”;

11. artikel 12 wordt vervangen door:

„Artikel 12

1. De in artikel 35, lid 5 bis, van Verordening (EEG) nr. 822/87 bedoelde aankooprijzen geldt voor onverpakte produkten, franco distilleerinstallaties.

Indien de ten laste van de producent komende vervoerkosten echter door de distilleerder worden betaald, worden deze kosten op de door de distilleerder te betalen aankooprijzen in mindering gebracht.

2. De in artikel 36, lid 3, en artikel 39, lid 6, van Verordening (EEG) nr. 822/87 bedoelde aankooprijzen gelden voor onverpakte produkten, af bedrijf van de producent.”;

12. artikel 13 wordt vervangen door:

„Artikel 13

1. De in artikel 35 van Verordening (EEG) nr. 822/87 bedoelde verplichtingen gelden niet voor

- producenten wier bijprodukten van de wijnbereiding onder controle uit de markt worden genomen overeenkomstig artikel 14, lid 1;
- producenten van aromatische mousserende kwaliteitswijn en in bepaalde gebieden voortgebrachte aromatische mousserende kwaliteitswijn als bedoeld in artikel 18, lid 1, eerste alinea, van Verordening (EEG) nr. 358/79 die deze wijn hebben bereid uit gekochte druivemost of gedeeltelijk gegiste druivemost die stabilisatiebehandelingen heeft ondergaan om de wijnmoer te elimineren.

Producenten die geen wijn hebben bereid of niet op andere wijze druiven hebben verwerkt in coöperatieve installaties en die in het betrokken wijnbouwjaar niet meer dan 25 hectoliter wijn of most produceren, zijn niet verplicht wijn te leveren.

Besloten kan worden dat het bepaalde in de tweede alinea, volgens nader vast te stellen voorwaarden, van toepassing is voor producenten die geen wijn hebben bereid of niet op andere wijze druiven hebben verwerkt in coöperatieve installaties en die in het betrokken wijnbouwjaar meer dan 25, maar niet meer dan 40 hectoliter wijn of most produceren.

Voor het gedeelte van hun wijnproduktie dat daadwerkelijk aan de distilleerderij wordt geleverd in het kader van een van de distillatie-maatregelen bedoeld in de artikelen 36 en 39 van Verordening (EEG) nr. 822/87, behoeven de producenten voor de distillatie bedoeld in artikel 35, lid 2, van genoemde verordening alleen de bijprodukten van de wijnbereiding te leveren.

2. Het in artikel 35, lid 2, tweede alinea, van Verordening (EEG) nr. 822/87 bedoelde percentage wordt verlaagd voor:

- a) producenten die de draf leveren voor de produktie van oenocyanine;
- b) producenten van witte v.q.p.r.d., voor het gedeelte van hun produktie dat in aanmerking komt voor deze benaming.

3. Voor producenten die wijn van hun eigen produktie aan azijnfabrieken leveren, wordt de in zuivere alcohol uitgedrukte hoeveelheid alcohol die aanwezig is in de aan de azijnfabrieken geleverde wijn, afgetrokken van de in zuivere alcohol uitgedrukte hoeveelheid alcohol die aanwezig is in de voor distillatie te leveren wijn met het oog op de aanzuivering van de verplichting als bedoeld in artikel 35, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 822/87.”;

13. artikel 14 wordt vervangen door:

„Artikel 14

1. Van de in artikel 35, lid 5, van Verordening (EEG) nr. 822/87 genoemde mogelijkheid mogen alleen gebruik maken:

- de producenten die gevestigd zijn in wijnbouwgebieden waar distillatie een naar verhouding te zware last voor hen betekent. De lijst van deze wijnbouw-

gebieden wordt door de bevoegde instanties van de Lid-Staten opgesteld. De Lid-Staten delen deze lijst aan de Commissie mede;

- de producenten die niet zijn overgegaan tot wijnbereiding of enige andere verwerking van druiven in coöperatieve installaties en voor wie het geringe produktievolume en de ligging van de distillatie-installaties tot buitensporige distillatiekosten leiden. De voorschriften ter uitvoering van deze bepaling worden, op verzoek van de betrokken Lid-Staat, vastgesteld volgens de procedure van artikel 83 van Verordening (EEG) nr. 822/87.

2. Voor de toepassing van artikel 35, leden 4 en 5, van Verordening (EEG) nr. 822/87 wordt het gemiddelde minimumalcoholgehalte van de uit de markt te nemen bijprodukten van de wijnbereiding volgens de procedure van artikel 83 van die verordening vastgesteld.

De bijprodukten moeten onverwijld en uiterlijk aan het einde van het wijnoogstjaar tijdens hetwelk zij zijn verkregen, uit de markt worden genomen. Het uit de markt nemen met opgave van de geraamde hoeveelheden wordt ingeschreven in de registers die zijn ingesteld krachtens artikel 71, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 822/87, dan wel officieel vastgesteld door de bevoegde autoriteiten.

De Lid-Staten die meer dan 25 000 hectoliter wijn per jaar produceren, controleren steekproefsgewijs ten minste of de hand is gehouden aan het in de eerste alinea bedoelde gemiddelde minimumalcoholgehalte en of de bijprodukten volledig en binnen de gestelde termijnen uit de markt zijn genomen.”;

14. artikel 15, lid 1, wordt vervangen door:

„1. Als bewijs van de levering geeft de distilleerder aan de producent een verklaring af, waarin ten minste de aard, de hoeveelheid en het alcohol-volumegehalte van het geleverde produkt, alsmede de leveringsdatum zijn vermeld.

De distilleerder laat evenwel, wanneer een producent de produkten die hij moet laten distilleren, levert aan een distilleerderij in een andere Lid-Staat dan die waar de betrokken produkten zijn verkregen, door het interventiebureau van de Lid-Staat waar de distillatie plaatsvindt, in het in artikel 71, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 822/87 bedoelde document waarmee het vervoer geschiedt, certificeren dat deze produkten door de distilleerderij zijn overgenomen. De distilleerder doet binnen één maand na de dag waarop de te distilleren produkten in ontvangst zijn genomen, aan de producent een kopie van het aldus aangevulde document toekomen.”;

15. artikel 16 wordt vervangen door:

„Artikel 16

Het steunbedrag dat aan de distilleerder moet worden uitgekeerd voor de produkten die zijn gedistilleerd in

het kader van een van de distillatiemaatregelen bedoeld in de artikelen 35, 36 en 39 van Verordening (EEG) nr. 822/87, wordt vastgesteld per volumeprocent alcohol en per hectoliter distillatieprodukt, op de grondslag van de minimumaankoopprijs voor de betrokken distillatie, de forfaitaire kosten voor vervoer wanneer deze in aanmerking moeten worden genomen, de forfaitaire kosten voor verwerking, de technische verliezen en de marktprijs van de verkregen distillatieprodukten.

Het steunbedrag dat wordt toegekend wanneer neutrale alcohol wordt verkregen, mag niet lager zijn dan het steunbedrag dat wordt toegekend wanneer andere in artikel 3, lid 1, bedoelde produkten worden verkregen.

Geen steun is verschuldigd voor hoeveelheden voor distillatie geleverde wijn waarmee de in artikel 11, lid 1, bedoelde verplichting van de producent met meer dan 2% wordt overschreden.”;

16. artikel 17 wordt vervangen door:

„Artikel 17

1. Om voor steun in aanmerking te komen dient de distilleerder voor een nader te bepalen datum bij het interventiebureau een aanvraag in met daarbij voor de hoeveelheden waarvoor steun wordt gevraagd:

a) i) wat wijn en wijnmoer betreft: een verzamelstaat van de leveranties, waarin voor elke producent ten minste de volgende gegevens worden vermeld:

— aard, hoeveelheid, kleur en alcohol-volumegehalte,

— het nummer van het in artikel 71, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 822/87 bedoelde document, wanneer dit document voor het vervoer van de produkten tot de installaties van de distilleerder vereist is of, in het tegengestelde geval, de referenties van het overeenkomstig de nationale voorschriften gebruikte document;

ii) wat draf van druiven betreft: een lijst met de namen van de producenten die hem draf hebben geleverd en de hoeveelheden alcohol in de draf die is geleverd voor distillatie als bedoeld in artikel 35 van Verordening (EEG) nr. 822/87; deze lijst moet naar behoren zijn geïllustreerd door de controle-instantie die de geleidedocumenten voor de betrokken leveringen dient te bewaren;

b) een aangifte die door de door de Lid-Staat aangewezen bevoegde instantie is geïllustreerd en waarin ten minste de volgende gegevens worden vermeld:

— de hoeveelheden van de bij de distillatie verkregen produkten, onderverdeeld naar de in artikel 3, lid 1, bedoelde categorieën,

- de data waarop deze produkten zijn verkregen;
- c) het bewijs dat hij de producent, binnen de vastgestelde termijnen, de minimaankoopprijs voor de betrokken distillatie heeft betaald.

2. Wanneer de distillatie wordt uitgevoerd door de producent zelf, worden de in lid 1 bedoelde documenten vervangen door een aangifte die door de bevoegde instantie van de Lid-Staat is gevisieerd en waarin ten minste de volgende gegevens worden vermeld:

- aard, hoeveelheid, kleur en alcohol-volumegehalte van het te distilleren produkt,
- de hoeveelheden van de bij de distillatie verkregen produkten, onderverdeeld naar de in artikel 3, lid 1, bedoelde categorieën,
- de data waarop deze produkten zijn verkregen.

3. Het interventiebureau betaalt de distilleerder of, in de in lid 2 bedoelde gevallen, de producent, de overeenkomstig artikel 16 berekende steun binnen drie maanden na de dag waarop de aanvraag en de vereiste documenten zijn ingediend.”;

17. artikel 18 wordt vervangen door:

„Artikel 18

1. De distilleerder mag het interventiebureau, binnen nader te bepalen termijnen, produkten leveren met een alcoholgehalte van ten minste 92 % vol.

De nodige bewerkingen voor het verkrijgen van het in de eerste alinea bedoelde produkt mogen plaatsvinden, hetzij in de installaties van de distilleerder die het betrokken produkt aan het interventiebureau levert, hetzij in de installaties van een loonstilleerder.

2. De aankooprijzen als bedoeld in artikel 35, lid 6, derde en vierde alinea, in artikel 36, lid 4, derde en vierde alinea, en in artikel 39, lid 7, derde en vierde alinea, van Verordening (EEG) nr. 822/87, worden vastgesteld per hectoliter en per volumepercentage zuivere alcohol.

Deze prijzen gelden voor onverpakte goederen franco opslagplaats van het interventiebureau. Zij worden vastgesteld op de grondslag van de voor de betrokken distillatie geldende minimaankoopprijs van de te distilleren produkten, de forfaitaire kosten voor het vervoer van de te distilleren produkten wanneer deze in aanmerking moeten worden genomen, alsmede van de forfaitaire kosten voor het vervoer van de distillatieprodukten, de forfaitaire verwerkingskosten en de technische verliezen.

Indien de distilleerder in aanmerking is gekomen voor de steun onder de voorwaarden van artikel 17, worden de in de eerste alinea bedoelde prijzen verlaagd met een bedrag dat gelijk is aan het bedrag van die steun.

3. Samen met de overeenkomstig lid 2 vastgestelde forfaitaire prijs, worden voor de aan het interventiebureau uit hoofde van artikel 35, lid 6, derde alinea, van Verordening (EEG) nr. 822/87 geleverde produkten gedifferentieerde prijzen vastgesteld, naar gelang het produkt is verkregen door distillatie van draf van druiven, wijnmoer of wijn, ten einde, in voorkomend geval, rekening te houden met de verschillende kosten en verliezen.

De Lid-Staten mogen tot toepassing van de gedifferentieerde prijzen besluiten, wanneer de toepassing van de forfaitaire prijs ertoe leidt of dreigt te leiden dat distillatie van een of meer bijprodukten van de wijnbereiding in bepaalde gebieden van de Gemeenschap onmogelijk wordt. Het niveau van de prijzen voor het door distillatie van de verschillende bijprodukten verkregen produkt moet zodanig zijn vastgesteld dat het gewogen gemiddelde van de prijzen niet hoger ligt dan de forfaitaire prijs.”;

18. artikel 19 wordt vervangen door:

„Artikel 19

De bijdrage van het EOGFL, afdeling Garantie, in de uitgaven van de interventiebureaus voor het overnemen van het produkt verkregen door distillatie als bedoeld in de artikelen 35 en 36 van Verordening (EEG) nr. 822/87, wordt forfaitair vastgesteld per hectoliter en per volumepercent alcohol, op de grondslag van de aankoopprijs voor de overgenomen neutrale alcohol en de prijs van die alcohol op de markt van de Gemeenschap.”;

19. artikel 20 wordt geschrapt en vervangen door de volgende tekst die in titel III, vóór artikel 21, wordt ingevoegd:

„Artikel 20

De Lid-Staten verstrekken de Commissie om de twee maanden en voor elke distillatiemaatregel bedoeld in de artikelen 35, 36, 38, 39, 41 en 42 van Verordening (EEG) nr. 822/87 de volgende gegevens, onderverdeeld naar neutrale alcohol, ruwe alcohol en brandewijn:

- gedurende de voorafgaande periode geproduceerde hoeveelheden;
- hoeveelheden die op de grondslag van communautaire of nationale voorschriften in de voorafgaande periode door de interventiebureaus zijn overgenomen;
- hoeveelheden die in de voorafgaande periode door dezelfde interventiebureaus zijn afgezet;
- hoeveelheden die deze interventiebureaus aan het eind van de voorafgaande periode nog in voorraad hadden.

Voor de door deze interventiebureaus afgezette hoeveelheden delen zij voorts de verkoopprijzen mee, alsmede of de produkten, naar gelang van het geval, binnen de Gemeenschap zijn verzonden dan wel zijn uitgevoerd.”;

20. artikel 21 wordt vervangen door:

„Artikel 21

1. Distillatie als bedoeld in deze verordening mag slechts worden uitgevoerd in nader te bepalen periodes.
2. De kenmerken waaraan de voor distillatie geleverde produkten moeten voldoen, met name wat het gehalte aan vluchtige zuren betreft, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 83 van Verordening (EEG) nr. 822/87.
3. De controle van de kenmerken van de produkten die voor distillatie worden geleverd, met name hoeveelheid, kleur en alcoholgehalte, gebeurt aan de hand van:
 - het in artikel 71, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 822/87 bedoelde document onder dekking waarvan het vervoer plaatsvindt;
 - een analyse van de monsters die bij de levering van het produkt aan de distilleerderij worden genomen onder controle van een officiële instantie van de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de distilleerderij zich bevindt. De monsterneming mag gebeuren aan de hand van een representatieve steekproef;
 - het overeenkomstig artikel 4 gesloten contract.

De analyses worden uitgevoerd door erkende laboratoria die de uitslag toezenden aan het interventiebureau van de Lid-Staat waar de distillatie wordt uitgevoerd.

Volgens de procedure van artikel 83 van Verordening (EEG) nr. 822/87 worden de uitvoeringsbepalingen vastgesteld betreffende:

- de geldigheid van het resultaat van de in de eerste alinea, tweede streepje, bedoelde analyse voor de totale contractuele of geleverde hoeveelheid, met name voor wat betreft de naleving van het evenredigheidsbeginsel;
- de representativiteit van de in de eerste alinea, tweede streepje, bedoelde steekproeven.

4. Wanneer overeenkomstig de geldende bepalingen van Gemeenschapsrecht het in lid 3, eerste streepje, bedoelde document niet wordt opgesteld, wordt de controle op de kenmerken van het voor distillatie bestemde produkt uitgeoefend aan de hand van de bij het tweede streepje van datzelfde lid bedoelde analyses.

Een vertegenwoordiger van een officiële instantie verifieert de hoeveelheid gedistilleerd produkt en de datum van distillatie.”;

21. artikel 22 wordt vervangen door:

„Artikel 22

1. Indien bij verificatie van het dossier blijkt dat de producent voor het geheel of een gedeelte van de

geleverde produkten niet voldoet aan de voorwaarden van de communautaire bepalingen voor de betrokken distillatie, stelt het bevoegde interventiebureau de distilleerder en de producent daarvan in kennis.

2. Voor de hoeveelheden produkten bedoeld in lid 1 hoeft de distilleerder de in artikel 4, lid 3, of artikel 12 bedoelde prijs niet aan te houden.

3. Indien de producent of de distilleerder voor het geheel of een gedeelte van de voor distillatie geleverde produkten niet voldoet aan de voorwaarden van de communautaire bepalingen voor de betrokken distillatie en onverminderd artikel 8 en artikel 16, derde alinea,

- is voor de betrokken hoeveelheden de steun niet verschuldigd;
- mag de distilleerder de bij de distillatie van de betrokken hoeveelheden verkregen produkten niet aan het interventiebureau leveren.

Indien de steun reeds uitbetaald is, vordert het interventiebureau de steun terug van de distilleerder.

Indien de levering van de bij de distillatie verkregen produkten reeds heeft plaatsgevonden, vordert het interventiebureau van de distilleerder een bedrag terug dat gelijk is aan de voor de betrokken distillatie voorgeschreven steun.

Bij overschrijding van de in deze verordening vastgestelde termijnen, mag evenwel worden besloten tot vermindering van de steun. De uitvoeringsbepalingen van deze alinea worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 83 van Verordening (EEG) nr. 822/87.”;

22. artikel 25 wordt vervangen door:

„Artikel 25

1. De wijn die bestemd is voor distillatie als bedoeld in deze verordening, mag tot distillatiewijn worden verwerkt. In dat geval mogen door de distillatie van de distillatiewijn slechts produkten worden verkregen als bedoeld in artikel 3, lid 1, eerste alinea, onder b).

2. De bereiding van de distillatiewijn geschiedt onder officiële controle.

Daartoe:

- wordt in de documenten en registers bedoeld in artikel 71 van Verordening (EEG) nr. 822/87 de verhoging van het effectieve alcohol-volumegehalte, uitgedrukt in volumepercentage, genoteerd onder vermelding van het overeenkomstige gehalte vóór en na de toevoeging van het distillaat aan de wijn;
- wordt vóór de verwerking tot distillatiewijn, onder controle van een officiële instantie een monster van de wijn genomen voor de analytische bepaling van

het effectieve alcohol-volumegehalte door een officieel laboratorium of een laboratorium dat onder officiële controle werkt;

- worden twee verslagen van de in het tweede streepje bedoelde analyse toegezonden aan de bereider van de distillatiewijn, die één exemplaar doet toekomen aan het interventiebureau van de Lid-Staat waar de distillatiewijn wordt bereid.

3. De bereiding van de distillatiewijn vindt plaats in hetzelfde tijdvak als overeenkomstig artikel 21, lid 1, is bepaald voor de betrokken distillatie. In geval van bereiding van distillatiewijn voor de in artikel 36 van Verordening (EEG) nr. 822/87 bedoelde distillatie wordt evenwel een kortere periode vastgesteld.

De artikelen 22 en 23 zijn van toepassing, behoudens de nodige aanpassingen.

4. De distillatie van de distillatiewijn geschiedt overeenkomstig nader vast te stellen uitvoeringsbepalingen. Zij heeft plaats binnen een nader te bepalen termijn.

5. Voor zover zulks nodig is met het oog op een optimale controle, mogen de Lid-Staten de plaatsen waar de bereiding van distillatiewijn mag plaatsvinden, beperken.”;

23. artikel 26 wordt vervangen door:

„Artikel 26

1. Wanneer gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheid bedoeld in artikel 25, lid 1, en de distillatiewijn niet wordt bereid door de distilleerder of voor zijn rekening, sluit de producent met een erkend bereider een leveringscontract dat hij vóór een nader te bepalen datum ter goedkeuring voorlegt aan het bevoegde interventiebureau.

Indien de producent evenwel erkend is als bereider van distillatiewijn en voornemens is de distillatiewijn zelf te bereiden, wordt het in de eerste alinea bedoelde contract vervangen door een leveringsaangifte.

2. Het bepaalde in de artikelen 4, 5 en 8 is van toepassing op de in lid 1 bedoelde contracten en aangiften, behoudens de nodige aanpassingen.

3. De bereider van distillatiewijn betaalt aan de producent voor de hem geleverde wijn ten minste de prijs die, naar gelang van het geval, is bedoeld in artikel 35, lid 5 bis, in artikel 36, lid 3, in artikel 38, lid 2, in artikel 39, lid 6, in artikel 41, lid 6, of in artikel 42, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 822/87; deze prijs geldt voor onverpakte produkten,

- franco distilleerinstallaties in geval van de in artikel 35 van Verordening (EEG) nr. 822/87 bedoelde distillatie,
- af bedrijf van de producent in de overige gevallen.

Behoudens de nodige aanpassingen, gelden voor de bereider van distillatiewijn dezelfde verplichtingen als die welke op de distilleerder rusten krachtens de artikelen 4, 6, 12, 15 en 17.

Het steunbedrag dat aan de bereider van distillatiewijn moet worden uitgekeerd uit hoofde van de respectieve distillatiemaatregelen, wordt vastgesteld per hectoliter en per volumepercentage effectief alcoholgehalte van de wijn vóór verwerking tot distillatiewijn, op de grondslag van de minimumaankoopprijs voor de betrokken distillatie, de forfaitaire kosten voor vervoer wanneer deze in aanmerking moeten worden genomen, de forfaitaire kosten voor verwerking en de marktprijs van het verkregen distillatieproduct.

4. De steun wordt door het bevoegde interventiebureau aan de bereider van distillatiewijn uitgekeerd, op voorwaarde dat deze waarborg stelt voor een bedrag dat gelijk is aan 110 % van de te ontvangen steun.

Wanneer de bereider distillatiewijn bereidt in het raam van onder verscheidene bepalingen van Verordening (EEG) nr. 822/87 vallende distillatiemaatregelen, mag hij één enkele waarborg stellen. Deze waarborg komt dan overeen met 110 % van de som van de steunbedragen die voor genoemde distillatiemaatregelen aan de bereider moeten worden uitgekeerd.

De in de eerste en de tweede alinea bedoelde waarborgen worden gesteld overeenkomstig artikel 9, lid 1, tweede alinea.

De waarborg wordt door het interventiebureau vrijgegeven nadat binnen de vastgestelde termijnen het bewijs is overgelegd dat:

- de totale hoeveelheid distillatiewijn die in het contract of de aangifte is vermeld binnen de vastgestelde termijnen is gedistilleerd,
- binnen de vastgestelde termijnen de minimumaankoopprijs bedoeld in artikel 4, lid 3, en artikel 15, lid 2, is betaald,

en in voorkomend geval volgens de bepalingen die moeten worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 83 van Verordening (EEG) nr. 822/87.

In het in lid 1, tweede alinea, bedoelde geval verstrekt de producent het interventiebureau alleen het bij het eerste streepje bedoelde bewijs.”;

24. artikel 26 bis wordt vervangen door:

„Artikel 26 bis

1. Indien distillatiewijn in een andere Lid-Staat wordt gedistilleerd dan in die waarin het contract of de leveringsaangifte is goedgekeurd, kan de voor de verschillende distillatiemaatregelen verschuldigde steun, in afwijking van het bepaalde in

artikel 26, lid 4, aan de distilleerder worden uitgekeerd op voorwaarde dat deze binnen twee maanden na de uiterste datum voor de uitvoering van de betrokken distillatie bij het interventiebureau van de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de distillatie heeft plaatsgevonden, een aanvraag daartoe indient.

2. Bij de in lid 1 bedoelde aanvraag dienen de volgende documenten te worden gevoegd:

- een document dat is geïmprimeerd door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de bereiding van de distillatiewijn heeft plaatsgevonden, waarbij de bereider van de distillatiewijn zijn recht op steun aan de distilleerder overdraagt, onder vermelding van de betrokken hoeveelheden distillatiewijn en van het overeenkomstige steunbedrag,
- een afschrift van het in artikel 26, lid 1, bedoelde en door het ter zake bevoegde interventiebureau goedgekeurde contract respectievelijk leveringsaangifte,
- een afschrift van het in artikel 25 bedoelde analyseverslag,
- het bewijs dat aan de producent de minimumaankoopprijs van de wijn is betaald,
- het document bedoeld in artikel 71 van Verordening (EEG) nr. 822/87 voor het vervoer van de distillatiewijn naar de distilleerderij, waarin de verhoging van het effectieve alcohol-volumegehalte, uitgedrukt in volumepercentage, is genoteerd onder vermelding van het overeenkomstige gehalte vóór en na de toevoeging van het distillaat aan de wijn,
- het bewijs dat de betrokken distillatiewijn is gedistilleerd.

3. In het in lid 1 bedoelde geval behoeft de bereider van distillatiewijn de in artikel 26, lid 4, bedoelde waarborg niet te stellen.

4. Uiterlijk drie maanden na de indiening van de aanvraag met de in lid 2 bedoelde documenten wordt de steun door het interventiebureau uitgekeerd.”;

25. artikel 27:

a) lid 1 wordt aangevuld met de volgende alinea:

„De Lid-Staten mogen bepalen dat, in geval van levering, door verschillende producenten, van in deze verordening bedoelde produkten voor distillatie, het vervoer gemeenschappelijk geschiedt. In dat geval wordt de in artikel 21 bedoelde controle van de kenmerken van de produkten uitgevoerd volgens de door de betrokken Lid-Staten vastgestelde bepalingen.”;

b) lid 2 wordt vervangen door:

„2. De Lid-Staten die van de in lid 1, tweede en derde alinea, bedoelde mogelijkheid gebruik maken, geven daarvan kennis aan de Commissie en delen haar mede welke maatregelen zij daartoe hebben getroffen. In het in lid 1, tweede alinea, bedoelde geval brengt de Commissie de andere Lid-Staten op de hoogte.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 september 1988.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 26 juli 1988.

Voor de Raad

De Voorzitter

Y. PAPANTONIOU

VERORDENING (EEG) Nr. 2506/88 VAN DE RAAD

van 26 juli 1988

tot vaststelling van een communautair programma voor de omschakeling van scheepsbouwzones (Programma RENAVAL)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1787/84 van de Raad van 19 juni 1984 inzake het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 7, lid 4,Gezien het voorstel van de Commissie ⁽²⁾,Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽³⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽⁴⁾,

Overwegende dat volgens titel V van het Verdrag met name gestreefd wordt naar een versterking van de economische en sociale samenhang;

Overwegende dat in artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 1787/84, hierna „EFRO-verordening” genoemd, is bepaald dat het Fonds kan deelnemen in de financiering van communautaire programma's die ten doel hebben bij te dragen tot het oplossen van ernstige problemen die een nadelige invloed hebben op de sociaal-economische situatie in een of meer regio's en die een betere samenhang tot stand moeten brengen tussen de communautaire doelstellingen inzake de structurele ontwikkeling of de omschakeling van de regio's en de doelstellingen van andere vormen van communautair beleid;

Overwegende dat de Raad op 26 januari 1987 Richtlijn 87/167/EEG betreffende de steunverlening aan de scheepsbouw ⁽⁵⁾ heeft aangenomen, waarin uitgegaan wordt van een verdere vermindering van de scheepsbouwcapaciteit van de Gemeenschap en van een nog sterkere vermindering van de werkgelegenheid; dat een en ander ook voor de verbouwing en de herstelling van schepen geldt;

Overwegende dat een aantal sterk van de scheepsbouw afhankelijke zones van de Gemeenschap, die als gevolg van de achteruitgang van de scheepsbouw al aanmerkelijke verliezen aan arbeidsplaatsen hebben geleden, door een verergering van deze ongunstige gevolgen worden bedreigd;

Overwegende dat het van belang is dat de Gemeenschap de pogingen ondersteunt die ondernomen moeten worden om de arbeidsplaatsen te vervangen welke als gevolg van herstructureringsmaatregelen verloren zijn gegaan door in de

betrokken regio's nieuwe activiteiten te scheppen waardoor in andere sectoren arbeidsplaatsen ontstaan;

Overwegende dat de Raad bij de vaststelling van genoemde richtlijn tevens heeft gemeend dat aanvullende maatregelen zouden moeten worden vastgesteld om de sociale en regionale gevolgen van de herstructurering van de scheepsbouwsector op te vangen; dat de Commissie te dien einde aan de Raad en het Europese Parlement een mededeling over de industriële, sociale en regionale aspecten van de scheepsbouw heeft doen toekomen; dat de Commissie in deze mededeling met name de opstelling van een communautair programma in de zin van artikel 7 van de EFRO-verordening voorstelt, dat op de omschakeling van de zones die op communautair niveau het zwaarst zijn getroffen dient te zijn gericht;

Overwegende dat de Raad op 7 oktober 1980 Verordening (EEG) nr. 2617/80 ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3635/85 ⁽⁷⁾, heeft aangenomen, waarbij een specifieke communautaire actie voor regionale ontwikkeling werd ingesteld om bij te dragen tot het uit de weg ruimen van de hinderpalen voor de ontwikkeling van nieuwe economische activiteiten in sommige, door de herstructurering van de scheepsbouw getroffen zones; dat de door de herstructurering van de scheepsbouw getroffen zones van de nieuwe Lid-Staten van de Gemeenschap de mogelijkheid moet worden geboden om in aanmerking te komen voor maatregelen, in de vorm van een communautair programma, die overeenkomen met die welke bij de genoemde verordening werden ingevoerd;

Overwegende dat het wegens de verergering van de moeilijkheden in de scheepsbouw ook nodig zal zijn in andere zones van de Gemeenschap maatregelen in de vorm van een communautair programma te treffen die overeenkomen met die welke bij Verordening (EEG) nr. 2617/80 voor bepaalde zones van de Gemeenschap werden getroffen en, in voorkomend geval, de in laatstgenoemde zones geldende maatregelen in dezelfde vorm te versterken;

Overwegende dat de betrokken Lid-Staten de Commissie de nodige gegevens hebben medegedeeld; dat zij voorts overeenkomstig artikel 11 van Richtlijn 87/167/EEG zijn gehouden de Commissie jaarlijks verslagen over de verwezenlijking van de herstructureringsdoelstellingen te doen toekomen;

Overwegende dat het communautaire programma, door bij te dragen tot de omschakeling van de door de herstructurering van de scheepsbouw getroffen industriegebieden in verval, zowel de doelstellingen van het regionaal beleid als die van de Gemeenschap op het gebied van de scheepsbouw helpt nastreven; dat de communautaire deelneming derhalve het in de EFRO-verordening genoemde maximum dient te bereiken en dat het programma tevens bij het beheer van de middelen van het Fonds prioriteit geniet;

⁽¹⁾ PB nr. L 169 van 28. 6. 1984, blz. 1.⁽²⁾ PB nr. C 291 van 31. 10. 1987, blz. 8, en wijzigingen van 19 mei 1988 en 28 juni 1988 (nog niet in het Publikatieblad verschenen).⁽³⁾ PB nr. C 187 van 18. 7. 1988.⁽⁴⁾ PB nr. C 356 van 31. 12. 1987, blz. 49.⁽⁵⁾ PB nr. L 69 van 12. 3. 1987, blz. 55.⁽⁶⁾ PB nr. L 271 van 15. 10. 1980, blz. 16.⁽⁷⁾ PB nr. L 350 van 27. 12. 1985, blz. 8.

Overwegende dat dient te worden voorkomen dat de steun uit hoofde van specifieke communautaire acties op basis van de oude Verordening (EEG) nr. 724/75 ⁽¹⁾ of van Verordening (EEG) nr. 3634/85 ⁽²⁾ wordt gecumuleerd met de steun die op grond van het onderhavige communautaire programma wordt verleend;

Overwegende dat de communautaire bijstandsverlening ten uitvoer dient te worden gelegd in de vorm van door de bevoegde instanties van de belanghebbende Lid-Staten opgestelde meerjarenprogramma's; dat het om een goed financieel beheer van het Fonds te garanderen, noodzakelijk is dat de Lid-Staten deze bijstandsverleningsprogramma's binnen een zekere termijn na de vaststelling van de onder het communautaire programma vallende zones aan de Commissie doen toekomen; dat de Commissie zich er bij de goedkeuring van de programma's van moet vergewissen dat de daarin vervatte maatregelen met deze verordening in overeenstemming zijn;

Overwegende dat het vanwege het communautaire karakter van deze programma's van belang is dat het Europese Parlement op passende wijze in kennis wordt gesteld van de inhoud en de uitvoering van de in artikel 7 van deze verordening bedoelde bijstandverleningsprogramma's;

Overwegende dat het onderhavige communautaire programma in de lijn ligt van de hervorming van de structuurfondsen bedoeld in artikel 130 D van het Verdrag en dat de daarin vervatte keuze van de regio's evenals de criteria waarop deze keuze is gegrond in overeenstemming moeten zijn met de aanpak die in het kader van genoemde hervorming zal worden gevolgd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt een communautair programma in de zin van artikel 7 van de EFRO-verordening vastgesteld, waarmee aanmerkelijk wordt bijgedragen tot de omschakeling van bepaalde, in verval verkerende industriële gebieden van de Gemeenschap die door de herstructurering van de scheepsbouw zijn getroffen.

Artikel 2

Het communautaire programma heeft ten doel, in de betrokken zones bij te dragen tot het uit de weg ruimen van de hinderpalen voor de ontwikkeling van nieuwe, werkgelegenheidscheppende economische activiteiten. Te dien einde voorziet het in de uitvoering van een pakket van samenhangende en meerjarige maatregelen die gericht zijn op verbetering van de uitrusting en van het fysieke en sociale milieu in de betrokken zones, alsmede op de ontwikkeling van nieuwe activiteiten, de ontwikkeling van het midden- en kleinbedrijf en de stimulering van innovatie. Het communautaire programma brengt aldus een betere samenhang tot stand tussen de communautaire doelstellingen inzake de omschakeling van de regio's en de doelstellingen die met het scheepsbouwbeleid van de Gemeenschap worden nagestreefd.

⁽¹⁾ PB nr. L 73 van 21. 3. 1975, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 350 van 27. 12. 1985, blz. 6.

Artikel 3

1. a) Het communautaire programma heeft betrekking op de zones waarin zich in de loop van de laatste drie jaren, en ten vroegste sinds 1 januari 1984, aanzienlijke verliezen aan arbeidsplaatsen in de scheepsbouwsector hebben voorgedaan, voordoen of in de nabije toekomst zeer waarschijnlijk zullen voordoen wanneer deze sector bepalend is voor hun economische ontwikkeling, met als gevolg een sterke stijging van de werkloosheid in deze gebieden.
 - b) Het communautaire programma heeft voorts betrekking op de zones die overeenkomen met of behoren tot een territoriale eenheid van het niveau NUTS III en die aan elk van de volgende criteria voldoen:
 - een gemiddeld werkloosheidscijfer dat hoger ligt dan het communautaire gemiddelde dat in de loop van de laatste drie jaren werd opgetekend,
 - een werkgelegenheidspercentage in de industrie dat vergeleken met de totale werkgelegenheid gelijk of hoger ligt dan het communautaire gemiddelde voor elk referentiejaar vanaf het jaar 1975,
 - een achteruitgang van de werkgelegenheid in de industrie ten opzichte van het in het vorige streepje aangehouden referentiejaar,
 en voor zover zij ook voldoen aan de onder a) genoemde sectoriële criteria.
- Het communautaire programma kan zich uitstrekken tot aangrenzende zones die aan voornoemde criteria voldoen.

2. Het communautaire programma is, bij beschikking van de Commissie, van toepassing op de in lid 1 bedoelde zones. De Commissie geeft haar beschikking binnen een termijn van ten hoogste drie maanden, te rekenen vanaf de datum waarop de betrokken Lid-Staat een aanvraag heeft ingediend voor de zones die voor het communautaire programma in aanmerking kunnen komen. De aanvragen moeten uiterlijk op 30 april 1990 bij de Commissie worden ingediend en vergezeld gaan van de nodige gegevens, met name betreffende de verliezen aan arbeidsplaatsen in de scheepsbouw; deze gegevens dienen in overeenstemming te zijn met die welke worden verstrekt in de jaarlijkse verslagen over het bereiken van de herstructureringsdoelstellingen, die de Lid-Staten overeenkomstig artikel 11 van Richtlijn 87/167/EEG aan de Commissie moeten doen toekomen.

3. Vanaf de inwerkingtreding van deze verordening is het communautaire programma van toepassing op de Spaanse en de Portugese zones waarin zich in de loop van de jaren die voorafgingen aan de in lid 1 bedoelde periode aanzienlijke verliezen aan arbeidsplaatsen in de scheepsbouw hebben voorgedaan. Dit zijn:

- de regio Murcia in Spanje, alsmede
- de zone van Setubal in Portugal.

Artikel 4

Het EFRO kan in het kader van het communautaire programma deelnemen aan werkzaamheden als omschreven in artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 2617/80, met uitzondering van het bepaalde in punt 2.

In het kader van deze verordening kan het Fonds ook deelnemen in de financiering van infrastructuur die bijdraagt tot het scheppen, het ontwikkelen en het aanpassen van werkgelegenheidscheppende economische activiteiten.

Voorts kunnen de in artikel 4, punt 8, van Verordening (EEG) nr. 2617/80 bedoelde steunmaatregelen voor de toepassing van deze verordening ook betrekking hebben op investeringen voor toeristische activiteiten.

Artikel 5

1. Het communautaire programma wordt door de Lid-Staat en de Gemeenschap gezamenlijk gefinancierd. De bijstand van het EFRO, die niet hoger mag zijn dan 55 % van alle in het programma overwogen overheidsuitgaven, wordt verleend ten laste van de te dien einde in de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen opgevoerde kredieten. De deelneming van de Gemeenschap per soort activiteiten kan niet meer bedragen dan het niveau vastgesteld in artikel 5, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2617/80, met uitzondering van punt b).

Met betrekking tot de infrastructuur, bedoeld in artikel 4, tweede alinea, van deze verordening kan de communautaire financiering maximaal 50 % van de overheidsuitgaven bedragen.

2. Wanneer het communautaire programma betrekking heeft op Portugese zones, worden de in lid 1 bedoelde percentages van de deelneming van het EFRO tot en met 31 december 1990 met 20 punten verhoogd tot maximaal 70 %.

Artikel 6

1. De investeringssteun kan geheel of gedeeltelijk worden verleend in de vorm van een kapitaalsubsidie of van een rentesubsidie.

2. De categorieën begunstigden die voor de in artikel 4 bedoelde werkzaamheden voor EFRO-steun in aanmerking komen kunnen zijn: overheidsinstanties, territoriale publiekrechtelijke lichamen, regionale ontwikkelingsmaatschappijen, allerlei organisaties, ondernemingen, coöperaties of zelfstandigen die een produktieve activiteit beoefenen.

3. Cumulering van de op grond van dit communautaire programma toegekende steun met de steun die voor hetzelfde

project wordt verleend uit hoofde van de specifieke communautaire acties op basis van Verordening (EEG) nr. 724/75 of van Verordening (EEG) nr. 3634/85 is uitgesloten.

Bovendien mag de steun als bepaald in artikel 5, lid 1, onder c) en e), van Verordening (EEG) nr. 2617/80, alsmede de steun als bedoeld onder g) van dit lid, wanneer deze rechtstreeks ten goede komt aan de ondernemingen, niet tot gevolg hebben dat het aandeel van de begunstigde ondernemingen tot minder dan 20 % van de totale uitgaven wordt verminderd.

Artikel 7

1. Het door de bevoegde instanties van de betrokken Lid-Staat opgestelde bijstandsverleningsprogramma wordt bij de Commissie ingediend:

- a) voor de zones bedoeld in artikel 3, lid 3: binnen zes maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze verordening;
- b) voor de zones bedoeld in artikel 3, lid 2: vanaf de datum waarop de Lid-Staat een aanvraag indient met betrekking tot de zones die voor steun in het kader van het communautaire programma in aanmerking komen, doch uiterlijk zes maanden na de datum van de in genoemd lid 2 bedoelde beschikking van de Commissie.

Wanneer de beschikking van de Commissie betrekking heeft op een reeds in artikel 3, lid 3, genoemde zone, of op een zone die het voorwerp uitmaakt van een beschikking van de Commissie in de zin van artikel 3, lid 2, wordt het bestaande bijstandsverleningsprogramma dienovereenkomstig aangepast.

2. Het bijstandsverleningsprogramma loopt uiterlijk tot en met 31 december 1993.

Artikel 8

Het bedrag van de bijstandsverlening door het EFRO mag niet hoger zijn dan het bedrag dat door de Commissie wordt bepaald op het tijdstip waarop zij het in artikel 13, lid 1, van de EFRO-verordening bedoelde programmacontract vaststelt.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 26 juli 1988.

Voor de Raad
De Voorzitter
Y. PAPANTONIOU